

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

ASG wewn. 3364/78

JAWNE

Egz. Nr.....

Płk mgr inż. Czesław LEWANDOWSKI

DZIAŁANIE BATALIONU ZABIEGÓW
SPECJALNYCH

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zabiegów Specjalnych

Nr ewid.

44885

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1978

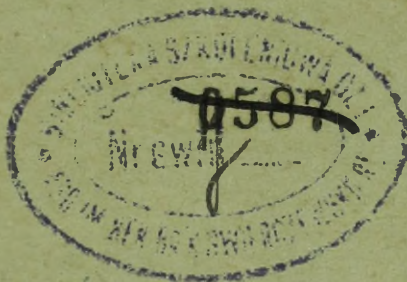

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

ASG wewn. 3364/78

JAWNE

Egz. Nr.....

Płk mgr inż. Czesław LEWANDOWSKI

**DZIAŁANIE BATALIONU ZABIEGÓW
SPECJALNYCH**

BIBLIOTEKA NAUCZOWA ASG WP
Archiwum Biuletynu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid.

44885

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1978

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE

ASG wewn. 3364/78

PRZEKLASYFIKOWANO

ZATWIERDZAM
Z upoważnienia Komendanta ASG
ZASTĘPCA KOMENDANTA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego
do spraw szkolenia

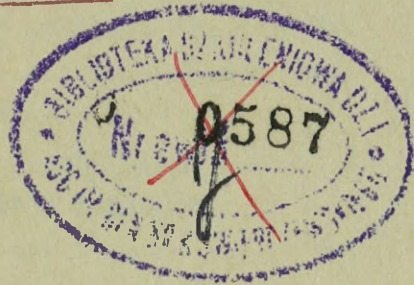
Protokół Nr 12657

WP PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1989 roku
art. 86 ust. 2 (Dz. Urz. P. Nr 11 poz. 95)

egz.nr

podpis

plk prof. Jakub BROCH

Plk mgr inż. Czesław LEWANDOWSKI

DZIAŁANIE BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zabięgów Specjalnych
Nr ew. 44885

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1978 r.

JAN 1950

RECEIVED

LIBRARY

1950

SPIS TREŚCI

Strona

WSTĘP	5
I. PRZEZNACZENIE, ORGANIZACJA, WYPOSAŻENIE ORAZ MO- ŻLIWOŚCI BOJOWE BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH...	7
1. Przeznaczenie, organizacja i wyposażenie	7
2. Możliwości bojowe	8
II. ZASADY DZIAŁANIA BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH..	10
1. Zasady wykorzystania bzs	10
2. Organizacja zabiegów specjalnych	13
III. PRACA DOWÓDCY I SZTABU BATALIONU ZABIEGÓW SPECJAL- NYCH PODCZAS ORGANIZACJI I PROWADZENIA ZABIEGÓW SPECJALNYCH	16
1. Kolejność i treść pracy dowódcy i sztabu bzs po otrzymaniu zadania oraz podczas wypracowa- nia decyzji	16
2. Dowodzenie batalionem zabiegów specjalnych :..	24
3. Dokumenty bojowe opracowywane i prowadzone przez dowódcę i sztab bzs	26
IV. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWO-TECHNICZNE DZIAŁAŃ BA- TALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH	30
1. Zasady ogólne	30
2. Materiałowe zaopatrywanie bzs w działaniach bojowych	32
3. Zabezpieczenie techniczne bzs w działaniach bojowych	37
 <u>ZAŁACZNIKI:</u>	
Nr 1 - Organizacja bzs	50
Nr 2 - Stan osobowy i wyposażenie bzs	51
Nr 3 - Możliwości bojowe bzs	52
Nr 4 - Mapa działań bojowych bzs - wkładka w opasce	
Nr 5 - Rozkaz bojowy dowódcy bzs	55
Nr 6 - Schemat rozwinięcia batalionowego rejonu PZS - wklejka po stronie	56

	Strona
Nr 7 - Schemat rozwinięcia kompanijnego PZS wklejka po stronie	56
Nr 8 - Plan rekonesansu PZS 1 bzs w rejonie GOŁANCZ, MARGONIN, PRUSCIE, MOŚCISKA /wariant/	57
Nr 9 - Meldunek dowódcy grupy rekonesansowej dowód- cy bzs /wariant/	58
Nr 10 - Harmonogram prowadzenia zabiegów specjalnych oddziałów DZ przez 1 bzs w dniu 25.05. /wariant/	59

W S T E P

Przewidywany charakter przyszłych działań wojennych wskazuje, że będą one prowadzone w warunkach obustronnego użycia BMR ze wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami.

Będą one prowadzone w warunkach masowych skażeń, poza - rów i rozległych stref zniszczeń, wymagających od wojsk szeregu przedsięwzięć organizacyjno-profilaktycznych dla odtworzenia i utrzymania ich zdolności bojowej. Działalność ta będzie się wyrażać w likwidacji skutków uderzeń bronią jądrową, likwidacji skutków uderzeń bronią chemiczną, lokalizacji i likwidacji pożarów i szeregiem innych przedsięwzięć profilaktycznych z udziałem sił i środków wszystkich rodzajów wojsk i służb ze szczególnym zaangażowaniem wojsk wyspecjalizowanych.

Wojska chemiczne w całości tych przedsięwzięć realizują zadania związane z likwidacją skażeń w ogóle, a skażeń chemicznych i biologicznych w szczególności, uczestniczą w lokalizacji i likwidacji pożarów oraz współuczestniczą w składowaniu Grup Ratunkowo-Ewakuacyjnych /GRE/, w likwidacji skutków uderzeń jądrowych w rejonach porażenia.

Spośród wszystkich zadań związanych z udziałem w likwidacji skutków uderzeń bronią masowego rażenia /BMR/, batalion zabiegów specjalnych /bzs/ odpowiedzialny jest za likwidację skażeń chemicznych i biologicznych oraz skażeń promieniotwórczych.

Zadania powyższe wynikają z oceny możliwości i prawdopodobnego charakteru skażeń, którym mogą ulec całe oddziały a nawet ZT niezależnie od miejsca w ugrupowaniu operacyjnym /bojowym/ we wszystkich rodzajach działań.

Wysoka toksyczność współczesnych środków trujących z grupy fosforoorganicznych typu Vx i somanu, niebezpieczeństwo skażeń biologicznych i środkami z pogranicza broni chemicznej i biologicznej /toksyn/ oraz silnych skażeń promieniotwórczych, wymagają względnie szybkiej działalności interwencyjnej w zakresie odkażania, dezaktywacji i zabiegów sanitarnych.

Pomimo dobrego etatowego wyposażenia wszystkich rodzajów

wojsk w odpowiednie środki do likwidacji skażeń własnymi siłami, w większości przypadków masowych i silnych skażeń chemicznych i biologicznych nieodzowna jest interwencja i specjalistyczne działanie wyspecjalizowanych pododdziałów wojsk chemicznych, które powyższe zadania wykonują szybciej, sprawniej, dokładniej i bezpieczniej.

Takimi wyspecjalizowanymi pododdziałami wojsk chemicznych, przeznaczonymi do likwidacji skażeń są bataliony zabiegów specjalnych.

I. PRZEZNACZENIE, ORGANIZACJA, WYPOSAŻENIE ORAZ MOŻLIWOŚCI BOJOWE BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH

1. Przeznaczenie, organizacja i wyposażenie

Batalion zabiegów specjalnych /bzs/ jest specjalistycznym pododdziałem wojsk chemicznych, przeznaczonym do wykonywania zadań z zakresu prowadzenia:

- całkowitych zabiegów sanitarnych ludzi;
- całkowitych zabiegów specjalnych sprzętu bojowego, środków transportu, zasobów materiałowych i obiektów;
- odkażania i dezynfekcji dróg /odcinków terenu/.

Ponadto może być wykorzystany do lokalizacji i likwidacji pożarów oraz stawiania zasłon dymnych, gdy nie wykonuje innych zadań specjalistycznych.

Batalion zabiegów specjalnych organizacyjnie wchodzi w skład Brygady Chemicznej, a w drugorzutowych związkach operacyjnych występuje w składzie pułku chemicznego.

Szczegółowa organizacja i wyposażenie bzs przedstawione są w załącznikach nr 1 i 2.

Batalion zabiegów specjalnych prowadzi likwidację skażeń i zabiegi sanitarne w związkach taktycznych i oddziałach armii, gdy skala tych prac przewyższa ich własne możliwości, gdy zadania likwidacji skażeń przejmuje na siebie armia dla przyspieszenia w odtworzeniu zdolności bojowej skażonych wojsk oraz gdy bzs włączony zostanie do sił ratowniczych prowadzących akcję ratunkowo-ewakuacyjną w rejonach porażenia.

Organizacja i wyposażenie w wysoko wydajny sprzęt specjalistyczny pozwala bzs na szybkie, interwencyjne prowadzenie zabiegów sanitarnych, specjalnych oraz odkażanie i dezynfekcję dróg lub odcinków terenu bezpośrednio w porażonych oddziałach i związkach taktycznych oraz tyłach, obiektach i urządzeniach obronnych.

Batalion zabiegów specjalnych ze względu na swoje specjalne wyposażenie może być wykorzystany do lokalizacji pożarów w rejonach stanowisk dowodzenia armii, rejonach rozwinię -

tych stanowisk startowych ABROT, urządzeń i obiektów RBA lub jej oddziałów, na kierunkach przemieszczenia lub manewru wojsk, w rejonach porażen podczas prowadzonej akcji ratunkowo-ewakuacyjnej oraz innych okolicznościach wynikających z przewidywanej lub zaistniałej sytuacji taktyczno-operacyjnej, a w warunkach działań konwencjonalnych może być wykorzystany do stawiania zasłon dymnych w ramach maskowania operacyjnego oraz dla dowozu wody walczącym wojskom.

Szerokie możliwości działania bzs czynią go podstawowym pododdziałem wojsk chemicznych w ugrupowaniu operacyjnym armii i tym określają jego miejsce, rolę i sposoby działania. Działając jako odwód wojsk chemicznych, rozmieszcza się pomiędzy I i II rzutem operacyjnym armii w rejonach rozmieszczenia odwodów specjalnych na przewidywanych kierunkach największych skażeń, w pobliżu rejonów ześrodkowania lub przegrupowania ZT, zgrupowań rodzajów wojsk, tyłów armii oraz armijnych dróg samochodowych i armijnych dróg rökadowych^{x/}.

Ze względu na interwencyjny charakter działania i możliwości bojowe bzs w warunkach skażeń powinien posiadać fundusz wymienny umundurowania w ilości zabezpieczającej potrzeby jednorazowej wymiany dla 1-3 batalionów piechoty /równorzędnych/. Fundusz wymienny umundurowania ze środkami transportu zabezpiecza kwatrmistrz - zastępcą dowódcy armii włączając go w skład bzs, utrzymując w pobliżu jego rejonu ześrodkowania lub rejonie rozwijanych PZS.

2. Możliwości bojowe

Możliwości bojowe batalionu zabiegów specjalnych zależą od:

- ilości, jakości i stanu technicznego instalacji i zespołów specjalnych do prowadzenia zabiegów;
- warunków terenowych limitujących sposób rozwinięcia instalacji;
- warunków meteorologicznych, pory roku i doby;
- rodzaju skażeń;

x/ W szczególnych przypadkach działając w składzie ogólnowej - skowego związku taktycznego na zasadzie okresowego podporządkowania, rozmieszcza się zgodnie z decyzją dowódcy w zasadzie jednak na rubieży /w rejonie/ drugich rzutów i tyłów ZT.

- sposobu organizacji i kierowania zabiegami.

Możliwości te określa się:

1. Możliwościami technicznymi jednej instalacji /zespołu/w czasie jednej godziny pracy dla instalacji prowadzących zabiegi sanitarne.
2. Możliwościami technicznymi jednej instalacji, jedną jednostką napełnienia.
3. Ogólnymi możliwościami batalionu zabiegów specjalnych w czasie jednej godziny pracy.
4. Ogólnymi możliwościami batalionu, jedną jednostką napełnienia instalacji.

Możliwości techniczne jednej instalacji w czasie jednej godziny pracy wynoszą:

a/ dla instalacji rozlewczych typu IRS:

- podczas dezaktywacji na czterech rozwiniętych placach zabiegów przy wykorzystaniu 14 prądnic - 10 szt. jednostek obliczeniowych;
- podczas odkażania w warunkach jak wyżej - 10-15 szt. jednostek obliczeniowych;
- wykorzystywanych dla prowadzenia zabiegów sanitarnych - 96 osób.

b/ dla łaźni polowo-namiotowej podczas prowadzenia zabiegów sanitarnych - 96 osób.

c/ dla zestawów i zespołów pompowych:

- zestaw pompy M-800 - 9 szt. jednostek obliczeniowych;
- zespół pompy ZP-800 - 27 szt. jednostek obliczeniowych.

Praktyczne możliwości instalacji specjalnych, które uwzględnia się w kalkulacjach taktyczno-technicznych są nieco mniejsze i wynoszą:

Dla instalacji rozlewczej typu IRS na czterech stanowiskach pracy:

- podczas prowadzenia zabiegów specjalnych /dezaktywacja, odkażanie, dezynfekcja/ - 6 jedn. oblicz. sprzętu na 1 godz.;
- podczas prowadzenia zabiegów sanitarnych 100 osób na 1 godz.

Dla /instalacji/ łaźni polowo-namiotowej podczas prowadzenia zabiegów sanitarnych - 100 osób na 1 godz.

Za jednostkę kalkulacyjną przyjmuje się możliwości techniczne /praktyczne/ jednej instalacji w czasie jednej godziny

pracy lub możliwości w zakresie prowadzenia zabiegów specjalnych przez jedną instalację, jedną jednostką napełnienia roztworem.

Znajomość tych możliwości pozwala na dokonanie /prowadzenie/ każdej innej, niezbędnej kalkulacji.

Dobowe możliwości bojowe batalionu zabiegów specjalnych określa się 10-godzinnym cyklem prowadzenia zabiegów sanitarnych i specjalnych.

Pozostały czas przewidziany jest na przegrupowanie, czynności organizacyjne, przeglądy, remont i obsługę techniczną sprzętu oraz wypoczynek ludzi.

Możliwości jednostkowe instalacji oraz taktyczno-techniczne bzs i jego pododdziałów przedstawione są w załączniku nr 3. Inne podstawowe normy taktyczne bzs to:

- długość kolumny marszowej 3-5,2 km z zachowaniem 25-30 m odległości między pojazdami i 200 m między kzs;
- rozmieszczenie w rejonie ześrodkowania na powierzchni 10-15 km²;
- pojemność PZS jednej kzs - bp;
- czas rozwinięcia rejonu PZS - 60-70 min.^{x/};
- średnia prędkość jazdy:
 - a/ w dzień 25-30 km/h;
 - b/ w nocy 15-20 km/h.

II. ZASADY DZIAŁANIA BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH

1. Zasady wykorzystania bzs

Planowanie wykorzystania batalionu zabiegów specjalnych we wszystkich etapach operacji armijnej dokonuje Szefostwo Wojsk Chemicznych armii lub sztab Brygady Chemicznej.

Planowany sposób działania bzs uwarunkowany będzie skalą użycia BMR, sytuacją skażeń oraz stopniem zagrożenia skażeniami elementów ugrupowania operacyjnego armii. Batalion zabiegów specjalnych w toku operacji może działać:

- w składzie brygady chemicznej jako całości;

x/ W nocy i w warunkach zimowych czas rozwinięcia instalacji zwiększa się o 30%.

- w składzie jednego z odwodów wojsk chemicznych armii organizowanych z sił BChem;
- samodzielnie na określonym kierunku w przypadku zdecentralizowanego działania brygady.

Batalion zabiegów specjalnych działając w składzie jednego z odwodów wojsk chemicznych lub samodzielnie, ześrodkowuje się pomiędzy ZT pierwszego i drugiego rzutów operacyjnych armii, tj. w obszarze gdzie rozmieszczone są zasadnicze środki ogniowe i odwody specjalne armii. Może być rozmieszczony w rejonie ugrupowania drugiego rzutu operacyjnego, w pobliżu rozwiniętych elementów tyłów armii, armijnych dróg samochodowych /ADS/ lub armijnych dróg rokadowych.

W przypadku działania w składzie ZT, bzs ześrodkowuje się w rejonie rozmieszczenia drugich rzutów danego ZT.

Z rozważań tych wynika, że bzs działając w składzie ugrupowania operacyjnego armii rozmieszcza się w odległości 30-70 km od rubieży styczności bojowej wojsk na kierunkach szczególnie zagrożonych skażeniami.

Batalion zabiegów specjalnych w toku operacji przegrupowuje się do nowego rejonu ześrodkowania /działań/ 1-2 razy na dobę. Średnie odległości przegrupowania mieszczą się w granicach 10-30 km. W każdym z rejonów ześrodkowania batalion przygotowuje /w sensie rozpoznania rejonu i dróg/ 3-4 rejonu prowadzenia zabiegów specjalnych w ścisłym powiązaniu z przewidywanym operacyjnym działaniem wojsk armii. Poszczególne rejonu przewidziane do prowadzenia zabiegów specjalnych powinny znajdować się w odległości do 1 godz. marszu batalionu.

Na kierunku lub w pasie działania ZT zabezpieczanych przez bzs, oprócz przygotowania rejonów przewidzianych do prowadzenia zabiegów specjalnych, batalion przygotowuje się do działania z zakresu odkażania odcinków dróg /ADS/ nakazanych w zadaniu przez przełożonego.

Podczas przygotowania operacji, wykorzystanie i sposób działania bzs w poszczególnych jej etapach planuje Szef Wojsk Chemicznych armii. Batalion zabiegów specjalnych działając na korzyść pierwszego rzutu armii z zasady otrzymuje zadanie działania na korzyść jednego - dwóch ZT pierwszego rzutu operacyjnego /z których jeden jest głównym/, ABROT, lub jej części.

1-2 odwodów specjalnych armii oraz zabezpieczenia określonego odcinka ADS. Działając na korzyść drugiego rzutu operacyjnego zabezpiecza jeden ZT, oddział i urządzenia ruchomej bazy armii /RBA/, 1-2 samodzielne oddziały i zabezpiecza określone odcinki armijnych dróg samochodowych /ADS/.

Niezależnie od tej zasady, bzs powinien utrzymać gotowość do manewru i wykonywania innych zadań wynikających z konkretnej sytuacji taktyczno-operacyjnej.

W toku działań bzs może wykonywać zadanie całością lub częścią sił. Przewiduje się możliwość zdecentralizowanego działania w toku wykonywanych zadań do plutonu zabiegów specjalnych włącznie. Jednak tego rodzaju działania wymagają nieco innego materiałowo-technicznego zabezpieczenia pododdziałów batalionu oraz uzupełniającego wyposażenia w środki łączności.

Z zasad działania bzs wynika, że może on być podporządkowany w zależności od charakteru działań:

- bezpośrednio dowódcy BChem, gdy brygada działa scentralizowanie;
- dowódcy odwodu chemicznego, gdy bzs działa w składzie jednego z takich odwodów /dowódca bzs może być również dowódcą odwodu chemicznego/;
- bezpośrednio SWChem A podczas działań samodzielnych;
- okresowo, dowódcy ZT na korzyść lub w składzie którego wykonuje zadania.

Stąd różne możliwości i sposoby otrzymywania zadań dla wykonania konkretnych przedsięwzięć.

Batalion zabiegów specjalnych zadania dla prowadzenia zabiegów lub innych prac specjalistycznych może otrzymać przez techniczne środki łączności, ustnie na SD brygady lub odwodu chemicznego, pośrednio przekazane przez oficera sztabu lub szefa zabezpieczenia chemicznego skażonego związku taktycznego, graficznie na mapie lub na piśmie przez oficera łącznikowego.

W zależności od sposobu postawienia zadanie może być różne w formie i treści, a w związku z tym może być pełne lub dyrektywne. Dyrektywne-bez bliższych informacji o charakterze i skali czynności bez żadnych danych ilościowych. Może określać tylko rejon i czas działania oraz element ugrupowania operacyjnego /taktycznego/ w składzie lub na korzyść którego będzie wykonywał za-

dania. Szczegółowe zadanie dowódca bzs otrzymuje po przybyciu w rejon prowadzenia prac specjalnych lub prace takie organizuje samodzielnie. Szczegółowych uzgodnień dokonuje się już w toku wykonywania zadania.

Pełne - określa ilość i charakter skażeń, stany ilościowe zabezpieczonego elementu ugrupowania, czas i rejon wykonania zadania, drogi, rubieże, bojowe zabezpieczenie działań, podporządkowanie lub sposób współdziałania.

Działając w składzie brygady, odwodu chemicznego lub samodzielnie bzs do czasu otrzymania zadania rozmieszcza się w rejonie ześrodkowania, gdzie wykonuje wszystkie przedsięwzięcia bojowego zabezpieczenia działań.

Po otrzymaniu zadania dowódca batalionu /sztab/ organizuje przegrupowanie /przemarsz/ do nakazanego rejonu, informuje dowódców pododdziałów /kzs/ o czekających ich zadaniach poprzez wydanie zarządzeń wstępnych.

2. Organizacja zabiegów specjalnych

Batalion zabiegów specjalnych może prowadzić zabiegi:

- w wyznaczonych rejonach na zawczasu rozwiniętych /przygotowanych/ punktach zabiegów /PZS/;
- na drogach marszu wojsk lub w ich pobliżu;
- w ugrupowaniu bojowym wojsk.

Niezależnie od warunków, rejon lub punkty zabiegów specjalnych organizuje się poza granicami stref skażeń z wyjątkiem przypadków szczególnych, prowadzenia zabiegów w ugrupowaniu bojowym wojsk:

- a/ w wyznaczonych rejonach na zawczasu przygotowanych PZS, bzs organizuje rejon prowadzenia zabiegów specjalnych, w skład którego wchodzi punkty zabiegów specjalnych /PZS/ poszczególne kzs rozwijane przed przybyciem skażonych wojsk. Jest to podstawowy sposób działania bzs. Dodatnią stroną tego sposobu prowadzenia zabiegów jest możliwość maksymalnego wykorzystania właściwości technicznych instalacji i urządzeń specjalnych. Sposobem tym organizuje się zabiegi wówczas, gdy istnieją ku temu odpowiednie warunki wynikające z sytuacji taktyczno-operacyjnej oraz dostateczna ilość czasu na rozwinięcie PZS i przeprowadzenie zabiegów.

Mankamentem tego sposobu prowadzenia zabiegów jest fakt, że skażone wojska muszą dojść /dojechać/ do PZS niezależnie od kierunku swojego marszu co stwarza dla nich określone trudności.

b/ zabiegi specjalne na drogach marszu lub w ich pobliżu organizuje się dla wojsk, które muszą wykonać marsz po nakazanych drogach w określonym czasie i nie ma warunków dla prowadzenia przez nie zabiegów na wcześniej rozwiniętych PZS. Będą to wszystkie przypadki przegrupowania /np. do rejonów ześrodkowania, wyjściowych, zapasowych itp./ w toku wykonywanego marszu lub manewru.

Organizuje się je bezpośrednio wzdłuż dróg marszu lub w ich pobliżu, równoległe do osi marszu, a maszerujące wojska nie muszą zbaczać ze swoich kierunków. Dla prowadzenia zabiegów specjalnych, bzs wychodzi naprzeciw skażonym wojskom lub je wyprzedza po drogach równoległych i organizuje PZS na odpowiednich odcinkach dróg lub równoległe do osi drogi. Skracca to czas organizacji i prowadzenia zabiegów i nie zakłóca ruchu wojsk.

Jest to najbardziej dogodny i racjonalny sposób prowadzenia zabiegów specjalnych. Wymaga jednak dobrej i nieco odmiennej od ogólnie przyjętej organizacji zabiegów sanitarnych ludzi ze względu na specyfikę rozwijania instalacji specjalnych wzdłuż drogi /dróg/ na stosunkowo długim jej odcinku^{x/}.

c/ zabiegi specjalne w ugrupowaniu bojowym wojsk, prowadzi się w przypadkach szczególnych, np. gdy skażone wojska nie mogą opuścić swoich rejonów /miejsc, stanowisk/ działań ze względu na wykorytane zadania bojowe /artyleria i amunicja artyleryjska na SO, rakiety na stanowiskach startowych, środki ogniowe w obronie, obiekty obronne i środki ogniowe w rejonie umocnionym, obsługa przepraw, lotnisk itp., środki materiałowe trwałe w rejonie składowania itp./^{xx/}.

x/ Spotyka się poglądy, że nie należy organizować i prowadzić zabiegów specjalnych na drogach przemarszu wojsk, gdyż jest to sposób analogiczny jak w wyznaczonych rejonach. Katedra nie podziela tych poglądów, gdyż zawężają one sferę działania wojsk chemicznych. Katedra widzi tu specyfikę działania, która ze względu na tempo i manewrowy charakter działań, będzie częstym zjawiskiem na współczesnym polu walki.

xx/ W przypadku skażeń ST typu Vx zabiegi specjalne /odkażanie/ prowadzi się po wyprowadzeniu skażonych pododdziałów/sprzętu, środków/ poza strefę skażeń.

Sposób ten w części tylko pozwala wykorzystać możliwości techniczne sprzętu i wymaga stosunkowo dużo czasu do prowadzenia zabiegów. Stosowany jest wyłącznie w tych przypadkach, gdy nie ma możliwości prowadzenia zabiegów innymi sposobami /metodami/, a charakter skażeń wymaga szybkiego, interwencyjnego działania.

Batalion zabiegów specjalnych rozwija rejon zabiegów specjalnych /RZS/ obejmujący 2-3 kompanijne PZS. Kompania zabiegów specjalnych organizuje 1-2 punkty zabiegów specjalnych, każdy o pojemności nie mniej jak dla batalionu piechoty lub czołgów. Dlatego zasadniczym, kalkulacyjnym pododdziałem organizującym zabiegi specjalne jest kzs.

Każdy PZS winien składać się z następujących elementów:

- punktu kontrolno-rozdzielczego /PKR/, który praktycznie spełnia funkcje elementu regulacji ruchu;
- placu zabiegów specjalnych uzbrojenia i sprzętu, na którym rozmieszcza i urządza się miejsca prowadzenia zabiegów dla różnego rodzaju sprzętu bojowego, uzbrojenia i środków transportu;
- placu zabiegów sanitarnych ludzi;
- stanowiska dowodzenia szefa PZS;
- systemu dróg ruchu wewnętrznego;
- systemu wewnętrznej regulacji ruchu;
- posterunków kontroli dozymetrycznej /lub skuteczności odkażania/;
- punktu zbiórki skażonego umundurowania i oporządzenia;
- wydzielonych miejsc prowadzenia poprawkowych zabiegów specjalnych;
- elementami PZS jest również rejon wyczekiwania skażonych wojsk przed PZS i rejon zbiórki odkażonych oddziałów /ZT/. Każdy z tych rejonów rozmieszczony w odległości 1-3 km od granic PZS;
- ukryć, szczelin plot i okopów dla ludzi oraz w zależności od czasu dla instalacji specjalnych i środków transportu;
- ubezpieczeń bojowych, stanowisk osłony i ochrony.

Przykładowy wariant rozmieszczenia PZS ilustruje załącznik nr 6. Ścisły rejon PZS w tym placu zabiegów specjalnych i sanitarnych dzieli się na część czystą i część brudną. Rozmiary rejonu PZS i sposób rozmieszczenia wszystkich elementów w tym rejonie uza-

leżnione są od warunków meteorologicznych, terenu i prawdopodobnej ilości sprzętu i ludzi poddawanych zabiegom specjalnym i sanitarnym. Podczas prowadzenia zabiegów specjalnych na drodze marszu, dopuszcza się odległości pomiędzy rozwijanymi instalacjami do 200-250 m.

We wszystkich przypadkach rejon rozwinięcia PZS powinien:

- posiadać powierzchnię umożliwiającą rozśrodkowanie i pełne /maksymalne/ rozwinięcie instalacji i urządzeń;
- posiadać lub umożliwić wytyczenie względnie równoległych nie krzyżujących się dróg jako ciągów technologicznych;
- posiadać dogodne drogi dojazdu i wyjazdu oraz drogi lub kierunki zapasowe;
- znajdować się odpowiednio blisko źródeł wody;
- posiadać warunki maskowania i obrony;
- posiadać dogodne rejony wyczekiwania i zbiórki;
- uniemożliwić skażenie okolicznych zbiorników wodnych używanymi w toku zabiegów roztworami odkażającymi;
- zapewnić warunki ochrony przeciwpożarowej.

III. PRACA DOWÓDCY I SZTABU BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH PODCZAS ORGANIZACJI I PROWADZENIA ZABIEGÓW SPECJALNYCH

1. Kolejność i treść pracy dowódcy i sztabu bzs po otrzymaniu zadania oraz podczas wypracowania decyzji

Metody pracy dowódcy i sztabu batalionu zabiegów specjalnych po otrzymaniu zadania warunkują:

- miejsce otrzymania zadania;
- rodzaj zadania;
- czas przewidziany na realizację zadania.

Inaczej dowódca i sztab organizuje pracę i działanie w warunkach, gdy batalion organizuje zabiegi specjalne samodzielnie, a PZS rozwija przed podejściem wojsk do rejonu punktów zabiegów, tj. w warunkach dostatecznej ilości czasu. Nieco inaczej w warunkach, gdy organizacja zabiegów i rozwijanie PZS prowadzone jest w rejonach ześrodkowania /rozmişczenia/ wojsk, na drogach marszu, w ugrupowaniu bojowym itp., a zadanie bzs otrzymuje jako dyrektywne /dwustopniowe/, a czynnikiem warunkującym wykonanie zadania jest czas.

We wszystkich przypadkach działania bzs dowódca i sztab batalionu jest organizatorem całego procesu likwidacji skażeń /zabiegów sanitarnych i specjalnych, odkażania i dezynfekcji dróg itp./. Powinien on tak organizować pracę sztabu i działanie pododdziałów, żeby na prace koncepcyjno-organizacyjne w sztabie zużyć minimum czasu, a maksymalną ilość czasu przeznaczyć dowódcom pododdziałów na rozwinięcie PZS i bezpośrednio prowadzenie zabiegów.

To minimum czasu na prace organizacyjno-koncepcyjne i czynności sztabu batalionu winno być optymalne i nie może wpływać ujemnie na dokładne zorganizowanie i prowadzenie zabiegów /np. usytuowanie i rozwinięcie PZS, przepustowość, sprawność pracy, regulację ruchu, obronę, ochronę itp./. Jedną z form skrócenia czasu prac organizacyjno-koncepcyjnych po otrzymaniu zadania jest równoległa praca sztabu batalionu i dowódców pododdziałów w oparciu o zarządzenie przygotowawcze i wstępne. W układzie tym, podstawą pracy dowódców pododdziałów są zarządzenia sztabu batalionu, doraźnie ukierunkowujące zakres i charakter wykonywanych przez pododdziały czynności. Ze względu na różnorodność warunków działania bzs, przykładowo zostanie omówiony wariant pracy dowódcy i sztabu bzs, gdy batalion organizuje likwidację skażeń samodzielnie w warunkach względnie dostatecznej ilości czasu.

Do otrzymania zadania bzs znajduje się w rejonie ześrodkowania. Pododdziały batalionu rozmieszcza się wzdłuż dróg w gotowości do szybkiego opuszczenia rejonu. W rejonie tym dowódca bzs organizuje: pracę inżynierską, prace związane z obsługą techniczną instalacji, urządzeń i sprzętu; uzupełnieniem materiałowym /mps, roztwory itp./, realizacją przedsięwzięć bojowego zabezpieczenia działań i szkoleniem doskonałaco-zgrywającym, rozpoznaniem rejonów przewidywanych do rozwinięcia PZS i dróg dojazdu.

Po otrzymaniu zadania dowódca batalionu, uwzględniając zakres i czas realizacji zadania, określa niezbędne siły i środki oraz sposób wykonania zadania. W tym celu:

- przeprowadza analizę zadania i kalkulacje czasu osobistego;
- zapoznaje z otrzymanym zadaniem sztab;
- wydaje zarządzenia wstępne do organizacji działań przez pod-

- oddziały i wytyczne dotyczące zakresu propozycji przygotowywanych przez sztab;
- przeprowadza ocenę położenia /wysłuchuje propozycji i kalkulacji oficerów sztabu/;
 - precyzuje decyzję;
 - wydaje rozkaz bojowy dla pododdziałów batalionu z mapy;
 - przeprowadza rekonesans rejonu działań lub organizuje grupy rekonesansowe dla paru rejonów i udokładnia zadania pododdziałom;
 - uzgadnia współdziałanie z wojskami poddawanych zabiegom/przedstawicielem sztabu i SZChem/;
 - kieruje pracą i działaniem batalionu.

W przypadku skrajnie ograniczonego czasu na organizację i prowadzenie likwidacji skażeń, kolejność pracy dowódcy może być nieco inna. Dowódca wybiera ten wariant pracy, który pozwoli mu w maksymalnie krótkim czasie na rozwinięcie PZS, osiągnięcie gotowości batalionu do prowadzenia zabiegów lub innej czynności. W tym przypadku decyzję podejmuje na podstawie analizy zadania, a zadania pododdziałom stawia w formie ogólnej na podstawie mapy. Udokładnia je /osobiście lub przez oficerów sztabu/ podczas rekonesansu.

Kolejność stawiania zadań i prowadzenia rekonesansu może być inna w zależności od potrzeb i warunków działania. O sposobie działania decyduje czas gotowości do prowadzenia zabiegów /odkażania/. Sposób prowadzenia rekonesansu może być również różny. Najbardziej racjonalny to równoległe prowadzenie rekonesansu we wszystkich rejonach planowanego rozwijania PZS z udziałem oficerów sztabu batalionu.

Analiza zadania w metodzie nie odbiega od prowadzonej analizy przez dowódcę ogólnowojskowego, natomiast w treści uwzględnia specyfikę potrzeb i działania, która polega na:

- wyjaśnieniu zadań operacji /działań bojowych/, bchem i własnego zadania oraz roli batalionu w tym zadaniu;
- określeniu czasu podejścia wojsk poddawanych zabiegom, do rubieży rozwijanych PZS, czasu spotkania z przedstawicielem sztabu i SZChem oraz ogólnych warunków wykonania zadania przez bzs;
- analizie z mapy dróg marszu i rejonów rozwijania PZS;

- wyjaśnieniu dalszych czynności organizacyjnych warunkujących wykonanie zadania.

W kalkulacji czasu osobistego określa:

- ilość czasu ogólnego do osiągnięcia gotowości do działań i niezbędny czas na wypracowanie decyzji oraz rozwinięcie PZS przez bzs;
- niezbędne przedsięwzięcia do wykonania i czas na ich realizację. Przykładowa kalkulacja czasu osobistego może być następująca:

1. Czas ogólny do osiągnięcia gotowości do działań ... h.
2. Meldowanie decyzji o ... godz. za ... h w tym czasie do wykonania:
 - a. Analiza zadania i kalkulacja czasu ... min.
 - b. Zapoznanie z zadaniem i zamiarem oficerów sztabu batalionu i wytyczne do pracy ... min.
 - c. Wydanie wstępnych wytycznych pododdziałom ... min.
 - d. Ocena położenia, w tym:
 - wysłuchanie propozycji zastępcy ds. tech. ... min.;
 - wysłuchanie propozycji szefa sztabu ... min.
 - e. Sprezycowanie decyzji ... min.
 - f. Wydanie rozkazu bojowego i wytycznych bojowego zabezpieczenia działań ... min.

Razem min.

Na pozostałe czynności pozostało h, z tego na:

3. Przeprowadzenie rekonesansu ... min.
4. Uzgodnienie współdziałania z przedstawicielem sztabu i SZChem wojsk poddawanych zabiegom ... min.
5. Przemarsz i rozwinięcie PZS ... min.
6. Kontrola i pomoc pododdziałom od godz. ...
7. Osiągnięcie gotowości bzs do zabiegów o godz. ...

Zapoznanie z zadaniem, zamiarem działań i wydanie wstępnych wytycznych do organizacji działań oraz przygotowanie propozycji może polegać na zapoznaniu sztabu batalionu i dowódców pododdziałów z zadaniem batalionu, zamiarem /sposobem/ jego realizacji, określeniu gotowości batalionu do marszu oraz wydaniu wytycznych celem przygotowania propozycji.

- Zastępcy ds. tech. - w zakresie stanu aktualnego i możliwości bojowych pododdziałów, materiałowo-technicznego zabezpiecze-

nia, stanu sprzętu i niezbędnych prac w zakresie jego pełnej gotowości do działania, propozycji wykorzystania pododdziałów z technicznego punktu widzenia, zakresu potrzeb udzielenia pomocy w prowadzeniu zabiegów.

- Szefowi sztabu - w zakresie koncepcji prowadzenia zabiegów, przygotowania planu rekonesansu, kalkulacji marszu batalionu do rejonu ześrodkowania, ochrony i obrony rozwijanych PZS, problemów do uzgodnienia w ramach omawiania współdziałania.

Ocena położenia polega na:

- ocenie nieprzyjaciela i możliwości jego oddziaływania na batalion, jakie i kiedy w związku z tym zorganizować przedsięwzięcia zabezpieczające;
- ocenie aktualnej sytuacji skażeń na drogach przemarszu i w rejonach działania bzs;
- ocenie sytuacji skażeń /rodzaj, charakter, czas skażeń/wojsk poddawanych zabiegom;
- ocenie własnych możliwości i ustaleniu metody /sposobów/ prowadzenia zabiegów, receptury roztworów, niezbędna gęstość roztworu na jednostkę powierzchni itp.;
- przewidywaniu strat i zużyciu środków materiałowych w czasie działań i możliwości ich uzupełnienia;
- ocenie terenu i warunków meteorologicznych /pory roku, dnia, temperatury itp./ w aspekcie źródeł wody, drożni, warunków maskowania, potrzeb urządzeń zabezpieczających, warunków BHP obsługi instalacji, warunków pracy w odzieży ochronnej oraz ich wpływie na działanie batalionu w czasie przegrupowania i podczas prowadzenia zabiegów. Szczególnie dokładnie uwzględnia się wpływ terenu na możliwości organizacji PZS, ich pojemność, organizację wewnętrznego ruchu, warunków ochrony PZS, usytuowanie rejonów wyczekiwania i zbiórki oraz istnienie lub konieczność wytyczenia dróg zapasowych i awaryjnych.

Na podstawie analizy zadania, oceny położenia /wyników rekonesansu, jeżeli był prowadzony wcześniej/, dowódca bzs podejmuje decyzje i wydaje ustny rozkaz bojowy, w którym podaje:

- krótką informację o charakterze działań nieprzyjaciela i przewidywanym zagrożeniu batalionu;
- informację o zadaniach wykonywanych przez bchem lub odwód chem.;

- zadanie bzs i decyzję określającą sposób jego wykonania;
- ugrupowanie marszowe, czas osiągnięcia wyznaczonych rejonów, prędkość marszu, czas osiągnięcia gotowości do zabiegów, czas zakończenia zabiegów;
- pododdziały podlegające zabiegom, ich rejony rozmieszczenia /wyczekiwania/ czas podejścia do PZS, rejony ześrodkowania po zabiegach, miejsce i czas nawiązania z nimi kontaktu;
- zadania dla pododdziałów /rejon rozwinięcia PZS, droga marszu, rodzaj skażenia, przybliżona ilość ludzi i jednostek sprzętu do zabiegów, sposób prowadzenia zabiegów specjalnych, przydzielane siły do pomocy, źródła zaopatrzenia w wodę i sposób jej dowozu itp./;
- organizację kontroli dozymetrycznej i regulacji ruchu;
- sposób materiałowo-technicznego zabezpieczenia;
- zakres wykonywanych prac inżynierskich;
- organizację ubezpieczenia, ochrony, dowodzenia i łączności;
- SD i zastępcy.

Przykładowy ustny rozkaz bojowy dowódcy batalionu zabiegów specjalnych przedstawiony jest w załączniku nr 5.

Treść ustnego rozkazu bojowego dowódcy bzs szef sztabu /st.ofic. operacyjny/ zapisuje w dzienniku informacji /zeszycie pracy/ i podpisują go dowódca i szef sztabu.

Po wydaniu rozkazu bojowego dowódca /może również szef sztabu/ na polecenie dowódcy daje wytyczne do bojowego zabezpieczenia działań, prowadzenia rekonesansu oraz omawia współdziałanie. Wytyczne do bojowego zabezpieczenia działań powinny dotyczyć przedsięwzięć rozpoznania, OPBMR, OPL, OPPOż., maskowania, inżynierskiej rozbudowy, działań przeciwdesantowych, zabezpieczenia tyłowego itp. to jest tych, które w warunkach działania bzs, wymagają dodatkowej organizacji, sprecyzowania lub interpretacji jako różniące się od określeń regulaminowych.

Wytyczne do prowadzenia rekonesansu dowódca wydaje na podstawie ustaleń z oceny położenia oraz akceptowanych propozycji szefa sztabu przedstawionych w meldunku i dotyczą one: składu grupy rekonesansowej, czasu, miejsca i sposobu prowadzenia rekonesansu, zagadnień do ustalenia na poszczególnych punktach pracy. Rekonesans może być prowadzony przez dowódcę lub szefa sztabu z udziałem zainteresowanych dowódców pododdziałów oraz

szefów rodzajów służb. W przypadku ograniczonego czasu na organizację zabiegów specjalnych /likwidację skażeń/ lub działania pododdziałów batalionu na oddzielnych lub oddalonych kierunkach, rekonesans może być prowadzony równolegle dla wszystkich pododdziałów /2-3 rejonu/. Wówczas w jednym rejonie rekonesans prowadzony jest przez dowódcę, w pozostałych - przez szefa sztabu i starszego oficera operacyjnego. W szczególnych przypadkach rekonesans w rejonach działań prowadzą dowódcy kzs.

W skład grupy rekonesansowej wchodzi: dowódca kompanii i dowódcy plutonów, oficerowie /chorążowie/ służb technicznych i kwatermistrzostwa.

W czasie prowadzenia rekonesansu ustala się:

- granice PZS /rejonu/;
- rozmieszczenie poszczególnych elementów PZS /place zabiegów, granice połowy czystej i brudnej itp./;
- drogi dojazdu i wyjazdu oraz drogi zapasowe i awaryjne;
- regulację ruchu wewnątrz rejonu PZS;
- zadania i objętość prac inżynierskich z zakresu rozbudowy i maskowania;
- rejonny wyczekiwania i zbiórki;
- źródła wody lub punkty napełniania;
- pojemność PZS^{x/};
- sposób odprowadzania roztworów wykorzystywanych do prowadzenia zabiegów;
- warunki bezpieczeństwa pracy w toku prowadzenia zabiegów;
- ochronę i obronę rejonów rozwinięcia PZS;
- inne problemy wpływające na tok pracy podczas prowadzenia zabiegów specjalnych.

Plan rekonesansu opracowuje szef sztabu, a zatwierdza dowódca batalionu. Plan może być wykonany w formie tekstowej lub graficznej na mapie. W praktyce działania wojsk plan rekonesansu częściej wykonywany jest w formie graficznej.

W przypadku samodzielnego prowadzenia rekonesansu przez oddzielne zespoły rekonesansowe, plan rekonesansu opracowuje dowódca grupy rekonesansowej. Przykładowy wariant takiego planu ilustruje załącznik nr 8.

x/ Pojemność PZS, jest to ilość sprzętu bojowego, środków transportu i ludzi, które jednocześnie można pomieścić na wszystkich miejscach pracy poszczególnych placów zabiegów.

Po przeprowadzeniu rekonesansu dowódcy grup rekonesansowych meldują dowódcy bzs wyniki rekonesansu, dokonane ustalenia i treść postawionych zadań. W meldunku tym przedstawiają:

- granice rejonu rozwijanego /rozwiniętego/ PZS;
- rozmieszczenie PKR i wewnętrznej regulacji ruchu;
- kierunki /drogi/ ruchu kolumn na PZS i drogi dodatkowe lub zapasowe;
- miejsca /granice rejonów/ rozmieszczenia poszczególnych placów zabiegów;
- usytuowanie źródeł wody lub punktów napełniania;
- organizację obrony i ochrony rejonu PZS;
- jednorazową pojemność PZS;
- potrzeby w siłach /ludziach/ dla zabezpieczenia pracy PZS;
- zakres niezbędnych prac inżynierskich na PZS i możliwości ich wykonania;
- warunki maskowania w rejonach wyczekiwania i zbiórki.

Przykładowy wariant meldunku dowódcy grupy rekonesansowej, dowódcy bzs, ilustruje załącznik nr 9.

Organizacja współdziałania bzs ze sztabem wojsk przybywających lub poddawanych zabiegom obejmuje trzy grupy zagadnień:

1. Porządkowo-organizacyjne, uzgodnione bezpośrednio z dowódcą lub szefem sztabu, które obejmują informacje o:
 - miejscu /granicach/ rozwiniętego PZS, kierunkach /drogach/ podejścia, pojemności i czasie pracy;
 - potrzebach i planowanych przedsięwzięciach ochrony i osłony rejonu PZS siłami wojsk poddawanych zabiegom;
 - sposobach łączności, współodpowiedzialności lub podporządkowaniu bzs na okres prowadzenia zabiegów oraz sygnałach alarmowania i powiadamiania;
 - zagadnieniach ogólnoporzędowych, regulacji ruchu wewnątrz rejonu PZS, wydzieleniu dróg /rejonów/ itp.;
 - współdziałaniu organicznych pododdziałów chemicznych w prowadzeniu zabiegów specjalnych.
2. Taktyczno-techniczne, związane z technologią zabiegów i ich zabezpieczeniem, uzgadniane przez sztab bzs z szefem zabezpieczenia chemicznego ZT, które obejmują:
 - drogi dojazdu, wyjazdu i manewru do rejonu PZS i placów zabiegów;

- czas i kolejność przybywania pododdziałów, ich liczebność i wyposażenie oraz opracowanie harmonogramu;
- warunki bezpieczeństwa podczas prowadzenia zabiegów;
- potrzeby w ludziach dla obsługi placów zabiegów, czas i miejsce ich przybycia, prowadzenia instruktaży itp.;
- sposoby działania pododdziałów poddawanych zabiegom w warunkach zagrożenia lub szczególnych.

3. Kwatermistrzowskie, związane z materiałowo-medycznym zabezpieczeniem obsługi PZS i pododdziałów poddawanych zabiegom, oraz gospodarką funduszem wymiennym umundurowania. Współdziałanie uzgadniają: dowódca, szef sztabu lub delegowany i upoważniony oficer sztabu batalionu.

Ustalenia dokonane w ramach organizacji współdziałania ze sztabem wojsk poddawanych zabiegom, powinny pozwolić na opracowanie przez przedstawiciela pionu operacyjnego tego sztabu oraz szefa sztabu lub oficera operacyjnego bzs harmonogramu /kalkulacji/ prowadzenia zabiegów, w którym podaje się:

- oddział /pododdział/ poddawany zabiegom;
- ilość podlegających zabiegom ludzi i sprzętu;
- jednorazową możliwość PZS;
- miejsce prowadzenia zabiegów i kto prowadzi;
- czas prowadzenia zabiegów z podziałem na czas ogólny, początek i koniec zabiegów.

Przykładowy harmonogram ilustruje załącznik nr 10.

2. Dowodzenie batalionem zabiegów specjalnych

Dowodzenie batalionem obejmuje kompleks przedsięwzięć zapewniający utrzymanie batalionu w pełnej gotowości do działań, którą osiąga się przez: utrzymanie wysokiego poziomu moralno-politycznego żołnierzy; utrzymanie stałej gotowości bojowej i technicznej; głęboką znajomość sytuacji taktyczno-operacyjnej; podejmowanie w porę decyzji; stawianie zadań bojowych podwładnym oraz kontrolę ich realizacji; wszechstronne zabezpieczenie materiałowo-techniczne oraz organizację przedsięwzięć bojowego zabezpieczenia działań.

Podstawą dowodzenia jest decyzja dowódcy. Dowódca bzs dowodzi pododdziałami batalionu za pomocą rozkazów bojowych, zarządzeń, komend i sygnałów.

Dowodzenie realizuje się ze stanowiska dowodzenia batalionu, rozmieszczonego /rozwijanego/ w rejonie ześrodkowania lub rozwinięcia wszystkich lub większości pododdziałów batalionu. W toku wykonywania zadania stanowisko dowodzenia batalionu rozwija się wraz z pododdziałami zabezpieczenia w pobliżu PZS rozwijanych przez pododdziały lub w rejonie wykonywanych przez nie zadań. W toku operacji stanowisko dowodzenia batalionu przemieszcza się w zależności od operacyjnego podporządkowania i charakteru działań.

Działając samodzielnie jako odwód chemiczny, SD przemieszcza się za zgodą dowódcy BChem lub szefa wojsk chemicznych armii 1-2 razy na dobę.

Działając w składzie ogólnowojskowego związku taktycznego na zasadach okresowego podporządkowania, SD batalionu rozwija się w obszarze rozmieszczenia odwodów specjalnych i drugiego rzutu danego ZT.

Rejon rozwinięcia stanowiska dowodzenia winien zapewnić warunki do rozmieszczenia wszystkich jego elementów, maskowanie, warunki ochrony i obrony, dostateczną ilość dróg lub wytyczonych kierunków dla szybkiej ewakuacji oraz możliwość wejścia w system łączności wojsk, na korzyść których wykonuje zadanie.

Dowodzenie batalionem realizuje się w sieci dowodzenia batalionu lub na kierunkach w takich relacjach, by w szczególnych przypadkach istniała możliwość pominięcia szczebla kompanii. Za organizację dowodzenia w batalionie odpowiedzialny jest szef sztabu batalionu.

System dowodzenia w bzs zabezpiecza się przez:

- techniczne środki łączności /bezprzewodowe i przewodowe/;
- styczność osobistą dowódcy z podwładnymi;
- oficerów sztabu;
- ruchome środki łączności.

Podstawowym środkiem dowodzenia batalionem jest łączność radiowa w sieci i na kierunkach w oparciu o sygnały dowodzenia i inne dokumenty tajnego dowodzenia. Uzupełniającym systemem jest łączność przewodowa, która jednak w szczególnych przypadkach /np. rejonach wyjściowych w okresie organizacji działań i na PZS/ może być podstawowa.

Ze względu na specyfikę charakteru działania bzs i posiadane przez niego środki łączności, istotnego znaczenia w praktyce dowodzenia, nabiera styczność osobista dowódcy z podwładnymi oraz metoda dowodzenia poprzez swojego zastępcę lub delegowanego oficera sztabu. Znacznym ułatwieniem procesu dowodzenia jest umiejętne wykorzystanie oficerów łącznikowych i ruchomych środków łączności.

Dowodzenie i kierowanie pododdziałami batalionu w toku prac specjalnych dowódca bzs realizuje poprzez bezpośredni nadzór osobisty oraz obserwację pracy poszczególnych pododdziałów lub ich elementów, kontrolę osobistą i przez oficerów sztabu, prawidłowości technologii prowadzonych prac, funkcjonowania PZS, współpracy z wojskami, na korzyść których batalion prowadzi prace specjalne.

Dowodzenie w pododdziałach realizuje się drogą bezpośredniego kontaktu osobistego z podwładnymi w toku organizacji i wykonywania zadania oraz w sieci łączności radiowej i środkami łączności przewodowej ze stanowiska dowodzenia rejonu PZS ze stanowiskami kierowania szefów poszczególnych placów zabiegów.

W procesie dowodzenia bzs we wszystkich etapach jego działań, szczególną rolę spełniają sygnały dowodzenia. Umiejętność posługiwania się nimi z wykorzystaniem technicznych środków łączności, gwarantuje sprawność dowodzenia oraz prawidłowe ich wykonanie. Dlatego istotnym problemem w procesie dowodzenia jest posiadanie przez dowódcę i sztab batalionu, odpowiednio przygotowanych i aktualnych dokumentów bojowych, zabezpieczających dowodzenie przy pomocy sygnałów dowodzenia oraz innych dokumentów tajnego dowodzenia.

3. Dokumenty bojowe opracowywane i prowadzone przez dowódcę i sztab batalionu zabiegów specjalnych

Dokumenty bojowe opracowywane i prowadzone przez dowódcę i sztab bzs dzielą się na: dokumenty dowodzenia, sprawozdawczo-informacyjne i pomocnicze.

Dokumenty dowodzenia obejmują:

- mapy robocze dowódcy i szefa sztabu oraz mapy specjalistyczne, kwatermistrza, pom. ds. technicznych i zastępcy dowódcy ds. politycznych;

- ustny rozkaz bojowy - autoryzowana notatka w zeszycie pracy;
- zarządzenia;
- harmonogram /terminarz/ prowadzenia zabiegów specjalnych.

Dokumenty sprawozdawczo-informacyjne obejmują:

- meldunki bojowe /terminowe i doraźne/;
- ewidencję materiałowo-technicznego zaopatrzenia batalionu;
- dziennik działań bojowych batalionu;
- sprawozdania, szkice, zestawienia itp.

Dokumenty pomocnicze obejmują:

- dzienniki ewidencji uderzeń jądrowych, chemicznych, skażeń;
- plany rekonesansu;
- grafiki, tabele pomocnicze, notatki, zapotrzebowania i różne kalkulacje.

Podstawowymi dokumentami bojowymi są:

W grupie dokumentów dowodzenia:

- mapa robocza dowódcy i szefa sztabu batalionu, które w zasadzie nie różnią się treścią;
- notatki autoryzowane ustnego rozkazu bojowego.

W grupie dokumentów sprawozdawczo-informacyjnych:

- meldunki bojowe, dziennik działań bojowych, ewidencja materiałowo-technicznego zabezpieczenia.

Mapa robocza jako dokument bojowy powinna być czytelna, a jej treść umożliwić: szybkie zrozumienie zadania; dokonanie oceny położenia i podjęcia decyzji; postawienie zadań bojowych pododdziałom oraz kontrolę ich wykonania; meldowanie przełożonym o sytuacji i decyzjach; współdziałanie z wojskami na korzyść których prowadzi zabiegi; dowodzenie; przekazywanie podwładnym decyzji i informacji o położeniu; studiowanie i uogólnianie doświadczeń z działania pododdziałów.

Mapa robocza powinna zawierać wszystkie dane o działaniu batalionu i jego pododdziałów oraz dane warunkujące te działania, jak:

- sytuację skażeń, która oddziałuje lub warunkuje przegrupowanie oraz organizację i prowadzenie prac specjalnych przez bzs;
- ogólną sytuację taktyczno-operacyjną z rubieżą styczności bojowej wojsk;

- rejon wyjściowy bzs, SD i tyłów BChem lub odvodu chemicznego, elementy technicznego i materiałowego zabezpieczenia;
- rejony ześrodkowania i zadania bzs do kompanii włącznie;
- drogi marszu z niezbędnymi kalkulacjami, ugrupowaniem marszowym itp.;
- rejony planowane do rozwinięcia i rejony rozwinięcia bzs/PZS, SD, tyły batalionu, regulacje ruchu, rejony wyczekiwania i ześrodkowania itp.;
- skażone elementy ugrupowania ZT w rejonie lub na korzyść którego bzs prowadzi zabiegi specjalne, niezbędne do zabezpieczenia warunków bezpieczeństwa, współdziałanie, łączności itp.;
- rejony lub punkty napełniania instalacji;
- przedsięwzięcia bojowego zabezpieczenia działań, ochrony i obrony;
- kalkulacje dotyczące prowadzenia zabiegów specjalnych lub innych prac specjalnych;
- warunki meteorologiczne;
- rejon ześrodkowania po wykonaniu zadania.

Uzupełnieniem treści mapy roboczej jest legenda, w której podaje się: kod terenu; kryptonimy i sygnały rozpoznawcze osób funkcyjnych; podział sił i środków; terminy składania meldunków; stan napromienienia ludzi; aktualne możliwości bojowe pododdziałów batalionu; inne dane informacyjne niezbędne do pracy i szybkich kalkulacji dowódcy i sztabu.

Przykładowy wariant mapy roboczej dowódcy bzs ilustruje załącznik nr 4.

Mapę roboczą prowadzi dowódca bzs osobiście z tym, że część informacyjną oraz niektóre elementy sytuacji wrysowują zastępcy lub oficerowie sztabu.

Mapę roboczą szefa sztabu prowadzi starszy oficer operacyjny i jest ona równocześnie mapą działania batalionu.

Treść ustnego rozkazu bojowego dowódcy batalionu, konspektuje w brudnopisie szef sztabu batalionu i podpisuje dowódca batalionu. W rozkazie podaje się:

- informacje o charakterze działań przeciwnika i jego skutkach;
- informacje o charakterze działań związku operacyjnego /ZT/ w składzie lub na korzyść którego bzs wykonuje zadania.

Działanie BChem /odvodu chemicznego/;

- zadanie bzs, jakie oddziały /ZT/ będą poddane zabiegom, ich rejony rozmieszczenia /wyczekiwania/, rejony ześrodkowania po zabiegach, kierunki ich ruchu, sposób, miejsce i czas nawiązania z nimi kontaktu, rodzaj skażenia i zakres prac;
- zadania dla poszczególnych pododdziałów w tym: rejon rozwinięcia PZS, czas przekroczenia linii wyjściowej. Czas gotowości do zabiegów. Orientacyjne ilości ludzi i sprzętu poddawane zabiegom. Czas rozpoczęcia i zakończenia zabiegów. Organizacja kontroli dozymetrycznej, regulacji ruchu, ubezpieczenia i ochrony, zakres prac inżynierskich;
- organizację dowodzenia i łączności, zastępców;
- sposób materiałowo-technicznego i medycznego zabezpieczenia;
- sygnały alarmowe;
- terminy przedstawiania meldunków;
- rejon ześrodkowania batalionu po wykonaniu zadania.

Przykładowy wariant ustnego rozkazu bojowego dowódcy bzs ilustruje załącznik nr 5.

Meldunki bojowe /terminowe i doraźne/ dowódca bzs składa swoim przełożonym, zgodnie z określonymi przez nich terminami lub z określonej sytuacji.

Meldunki terminowe /sprawozdawcze/ powinny zawierać:

- charakterystykę działania nieprzyjaciela i straty bzs poniesione w toku działania /zabici, ranni, skażeni, zniszczony sprzęt itp./;
- charakterystykę działania bzs w tym drogi przegrupowania, rejony /miejsca/ rozwijania PZS /rejonów odkażania dróg/, zaangażowane siły i środki i czas ich pracy, oddziały /ZT/ poddawane zabiegom, ilość ludzi i sprzętu poddana zabiegom;
- zużycie odkażalników i dezaktywatorów oraz aktualny stan zaopatrzenia i wyposażenia batalionu;
- stan napromienienia ludzi;
- SD batalionu, rejon ześrodkowania i czynności batalionu po wykonaniu zadania;
- propozycje, prośby, uwagi i inne informacje.

Meldunki terminowe mogą być wykonywane w formie opisowej lub graficznej z legendą. W praktyce działania wojsk częściej stosuje się graficzną formę meldunków.

Treść meldunków doraźnych dotyczy ściśle określonej sytuacji /np. osiągnięcie rejonu ześrodkowania, uderzenie BMR itp./ i swoją formą nie odbiegają od zasad praktyki pracy sztabu ogólnowojskowego.

Ewidencję materiałowo-technicznego zaopatrzenia prowadzą szefowie służb kwatermistrzostwa i sekcja techniczna, zgodnie z obowiązującymi wzorami ewidencji w postaci książek materiałowych, kart ewidencyjnych, zapotrzebowań i rozdzielników. Dokumentami pomocniczymi opracowywanymi przez sztab są wszystkie pozostałe, regulujące wewnętrzną pracę sztabu i czynności pododdziałów.

Forma tych dokumentów może być dowolna, powinna tylko zabezpieczyć przejrzystość dokumentu oraz ich przydatność użytkową.

Dokumentami pomocniczymi mogą być:

- plan rozmieszczenia i ochrony sztabu batalionu. W rejonie ześrodkowania bzs, plan ochrony i obrony rejonu ześrodkowania;
- plan rekonesansu;
- grafik służb i dyżurów w sztabie;
- szkice rozwinięcia PZS lub odkażania drogi /terenu/;
- plan bojowego zabezpieczenia;
- dzienniki ewidencji uderzeń jądrowych, skażeń itp.;
- zestawienia i inne.

IV. MATERIAŁOWO-TECHNICZNE ZABEZPIECZENIE DZIAŁAŃ BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH

1. Zasady ogólne

Zabezpieczenie materiałowe obejmuje całokształt przedsięwzięć mających na celu zaspokojenie potrzeb materiałowych bzs. Potrzeby materiałowe są to wszystkie środki, które batalion zużywa bądź eksploatuje, spośród których najważniejszymi są:

- sprzęt techniczny wojsk chemicznych;
- uzbrojenie;
- środki i sprzęt wojsk łączności i inżynieryjnych;
- odkażalniki;
- dezaktywatory;
- materiały pędne i smary oraz inne materiały wojsk chemicznych;

- żywność;
- w określonych warunkach - woda.

W zakres materiałowego zabezpieczenia wchodzi:

- a/ zaopatrywanie, czyli zapotrzebowanie, odbiór, przechowanie, konserwacja, ewidencja i rozdział środków materiałowych;
- b/ dowóz czyli dostarczenie żądanych środków w odpowiednim asortymencie i określonym czasie do pododdziałów.

Zabezpieczenie techniczne obejmuje przedsięwzięcia mające na celu zapewnienie niezawodności i długotrwałości działania sprzętu i wyposażenia technicznego bzs a w szczególności instalacji specjalnych, motopomp i innych rodzajów sprzętu wojsk chemicznych, środków łączności i środków transportu. Do przedsięwzięć tych należy:

- nadzór nad prawidłowością eksploatacji sprzętu specjalnego i uzbrojenia /instruowanie, szkolenie, kontrola/;
- pomoc techniczna dla pododdziałów w zakresie przygotowania sprzętu i uzbrojenia do działań oraz utrzymanie jego sprawności technicznej /przeglądy i obsługa techniczna, usuwanie uszkodzeń itp./;
- ewakuacja i remont sprzętu specjalnego, pojazdów mechanicznych, uzbrojenia oraz sprzętu technicznego i łączności, wojsk inżynierskich, tyłowych i innych;
- organizacja materiałowo-technicznego zaopatrywania.

Materiałowo-techniczne zabezpieczenie realizuje się w oparciu o decyzję dowódcy Brygady Chemicznej /bzs/ przez tyły brygady chemicznej /bzs/. Zadaniem tyłów jest materiałowe, techniczne i medyczne zabezpieczenie działań bzs, przez ciągłe odtwarzanie zużytych lub zniszczonych środków materiałowych i sprzętu.

Dowóz zaopatrzenia odbywa się w zasadzie na podstawie planu dowozu opracowanego na każdy dzień działań przez zę dcy ds. technicznych lub kwatermistrza brygady, którzy wydają niezbędne w tym względzie zarządzenie dowódcom pododdziałów transportowych.

W szczególnych przypadkach, zgodnie z decyzją dowódcy brygady

- bzs może pobierać środki materiałowe własnym transportem z organu zaopatrującego /bzo/ lub z innego źródła wskazanego przez dowódcę /kwatermistrza/ brygady.

2. Materiałowe zaopatrywanie bzs w działaniach bojowych

Batalion zabiegów specjalnych może być zaopatrywany z wielu źródeł. Podstawowym źródłem zaopatrywania bzs, działającego scentralizowanie lub w składzie jednego z odwodów wojsk chemicznych względnie samodzielnie, jest batalion zaopatrzenia i obsługi armijnej brygady chemicznej. Całość środków materiałowych jest dowożona do bzs transportem brygady i przyjmowana przez tyły batalionu, a następnie rozdzielana do pododdziałów. W zakresie materiałowo-technicznego zaopatrzenia specjalistycznego w warunkach szczególnych, możliwe jest zaopatrywanie bezpośrednio przez Polowy Skład Sprzętu Chemicznego ze składu RBA lub jej oddziału.

Działając w składzie lub na korzyść określonego związku taktycznego, batalion zabiegów specjalnych, lub jego część, może być zaopatrywany przez organa tylowe z DPZ na zlecenie lub wg rozdzielnika szefa wojsk chemicznych armii /szefa zabezpieczenia chemicznego ZT/.

W niektórych sporadycznych przypadkach zaopatrywanie bzs w odczynniki, materiały pędne i smary oraz środki żywnościowe może być realizowane, zgodnie z poleceniem organów zaopatrujących armii, ze środków miejscowych lub składów zdobycznych.

Zaopatrzenie specjalne ze składów związku operacyjnego /PSSChem/, bzs z zasady realizuje własnym transportem, a tylko w niektórych przypadkach zaopatrzenie to może być dostarczone transportem związku operacyjnego.

PSSChem jako część składowa RBA /ruchomej bazy armii/ rozmieszcza się w odległości 40-60 km od rubieży styczności bojowej wojsk w pobliżu armijnych dróg samochodowych. RBA może rozmieszczać się w jednym rejonie lub w dwóch zgrupowaniach na kierunkach działania wojsk. Średnia odległość RBA lub jej oddziału od rejonu działania bzs może wynosić 30-40 km.

Tyły brygady chemicznej rozmieszczają się w rejonie zgrupowania podstawowych sił brygady w odległości 40-50 km od rubieży styczności bojowej wojsk. Odległość tyłów brygady chemicznej od rejonu działalności bzs może wynosić 40-60 km. Częstotliwość przegrupowania tyłów brygady chemicznej 1-2 razy w ciągu doby.

Średni czas dowozu środków materiałowo-technicznych niezbędnych

bzs do działań wynosi 5-6 godzin. Dlatego zaopatrywanie bzs realizuje się kompleksowo raz na dobę, pod koniec dnia walki /działań/ lub w warunkach nocnych z takim wyliczeniem, by kolejny dzień działań rozpoczynać z pełnym uzupełnieniem rozchodowanych /zużytych/ środków materiałowo-technicznych.

Dowóz środków materiałowo-technicznych realizuje się przez ADS /armijne drogi samochodowe/ rokady, drogi dowozu i ewakuacji ZT oraz wydzielone drogi w pasie działania armii.

Potrzeby materiałowo-techniczne bzs w ilości środków materiałowych, sprzętu i uzbrojenia, przeznaczonych na pokrycie potrzeb niezbędnych do wykonania zadania uzależnione są od stanu wyjściowego, przewidywanego zużycia i nakazanego przez przełożonego stanu końcowego /po wykonaniu zadania/. Wielkość potrzeb materiałowo-technicznego zaopatrzenia ustalają szefowie służb na podstawie:

- wytycznych dowódcy wyższego szczebla;
- przewidywanego zużycia /na podstawie otrzymanych zadań/;
- danych o stanie bojowym i liczebnym bzs;
- obowiązujących norm należności.

Prawdopodobne dobowe zużycie środków materiałowo-technicznych przez bzs zależne jest od rodzaju wykonywanego zadania, intensywności prowadzenia zabiegów specjalnych i sanitarnych i odkażania dróg, oddziaływania nieprzyjaciela, warunków terenowych, atmosferycznych i sprawności technicznej sprzętu.

Średniodobowe zużycie podstawowych środków materiałowych może kształtować się następująco:

- benzyna samochodowa 0,3-0,4 jn /dla ruchu i przegrupowania pododdziałów oraz pracy agregatów/;
- amunicja strzelecka 0,1-0,2 jn;
- żywność 1 rdz.
- odkażalnik 0,2-0,3 jn;
- dezaktywator 0,3-0,6 jn;
- inhibitor korozji P-710 0,2-0,3 jn.

Przewidywane wielkości w zakresie zużycia amunicji i odkażalników są orientacyjne. W warunkach masowych skażeń zużycie odkażalników może wielokrotnie przekroczyć zużycie średniodobowe. Jednak średniodobowe zużycie w ciągu całej operacji armijnej będzie się kształtować w podanych granicach.

Zapasy ruchome bzs są to ilości środków materiałowych określone dyrektywą MON, utrzymywane na szczeblach organizacyjnych przy żołnierzu, sprzęcie i w tyłach pododdziałów, oddziałów i związków taktycznych.

Wielkość i urzutowanie podstawowych środków materiałowych w bzs i tyłach brygady chemicznej może przedstawiać się następująco /wariant/:

Wyszczególnienie	Jedn. miary	W pododdziale / przy żołnierzu, sprzęcie /	W tyłach bzs	W tyłach brygady chem.	Razem
1	2	3	4	5	6
Odkazalnik	jn	1,0	0,5	0,5	2,0
Dezaktywator	jn	1,0	1,0	1,0	3,0
Inhibitor korozji P-710	jn	1,0	0,5	0,5	2,0
Benzyna samochodowa	jn	1,0	0,25	0,25	1,5
Amunicja strzelecka	jo	0,5	0,3	0,2	1,0
Żywność "W"		2,5	2,0	1,5	6,0
Żywność "S"			2,0	1,0	3,0
Umundurowanie /fundusz wymienny/	kpl.		500	1000	1500
Maski p/gaz. filtr.	%	100	10	-	110
Odzież ochronna	%	100	10	20	130
Części zamienne	%	100	10	10	120
Pakiet PCHW-013	%	100	15	10	125
Woda amoniakalna ^{x/}	jn		1,0	1,0	2,0

x/ tylko w okresie zimowym.

Zapasy ruchome tylko w podstawowych nomenklaturach materiałów i środków wojsk chemicznych niezbędnych do zabezpieczenia pracy batalionu zabiegów specjalnych wynoszą:

- odkażalnik	- jn = 216 pakietów PCHW-40 o wadze 8640 kg;
- inhibitor korozji P-710	- jn = 36 baniek po 20 kg o wadze 720 kg;
- dezaktywator	- jn = 36 pakietów po 6 kg o wadze 216 kg;
- woda amoniakalna	- jn = 288 beczek po 100 L o wadze ok. 25 000 kg.

Transport sprzętu i środków materiałowych będzie uzależniony nie tylko od ciężaru i nośności środków transportowych, lecz również od wymiarów gabarytowych przewożonych materiałów. Większość sprzętu i środków materiałowych przewożone są w tarze ze względu na ich konsystencję, bądź na skutek konieczności kompletowania odpowiednich zestawów lub ilości w zaplombowanych pojemnikach.

PRZYKŁADOWE NORMY ZAŁADOWCZE SPRZĘTU I MATERIAŁÓW
NA ŚRODKI TRANSPORTOWE

Marka pojazdu	Ładow- ność	Rodzaj sprzętu	Ilość opako- wań	Ciężar brutto	Ilość szt. kompl.	Czas ładowa- nia	Ilość za- trudnio- nych
ŻUBR	8 t.	maski pgaz.filtrac.	52	4264	1560	50'	5
STAR-25	4 t.	- " -	32	2640	960	15'	5
JELCZ	8 t.	PCHW-40	166	7968	166	35'	4
STAR-25	4 t.	- " -	82	3936	82	20'	4
PRZYCZEPA	3,5 t.	- " -	62	2976	62	35'	4
STAR-66	6 t.	PCHW-3 /SF-6/	182	6000	182	45'	4
PRZYCZEPA	3 t.	PCHW-013/SF006/	81	2673	16400	35'	3
ZIL-130	6 t.	BDSZA-5	93	4763	93	30'	3
PRZYCZEPA	3 t.	RGD	85	3060	4590	25'	4
STAR-25	4 t.	RGD	100	3600	5400	55'	4

3. Zabezpieczenie techniczne bzs w działaniach bojowych

Bezpośrednim organizatorem zabezpieczenia technicznego w bzs jest zastępca do spraw technicznych. Metody i treść jego pracy zależą od sytuacji bojowej, częstotliwości i charakteru działania batalionu oraz ilości czasu, jakim dysponuje dla organizacji i wykonania planowanych przedsięwzięć.

Prowadzenie napraw i remontu sprzętu technicznego w bzs.

Przez remont sprzętu technicznego należy rozumieć operacje /zabiegi/ techniczne mające na celu przywrócenie mu sprawności technicznej utraconej wskutek zużycia, uszkodzenia lub zniszczenia jego poszczególnych części, mechanizmów i zespołów. Potrzeby remontu sprzętu technicznego mogą powstać w wyniku:

- zużycia naturalnego /sił tarcia, wysokich temperatur itp./.
- Zużycie to może być normalne /przewidziane normami technicznymi/ lub przyspieszane /np. spowodowane niewłaściwą eksploatacją sprzętu/;
- uszkodzeń eksploatacyjnych /np. w wyniku wypadku, który nastąpił w czasie użytkowania sprzętu/;
 - uszkodzeń podczas działań bojowych.

Bezpośrednimi wskaźnikami konieczności przeprowadzenia remontu sprzętu technicznego mogą być:

- niesprawności, uszkodzenia lub zniszczenia mechanizmów, zespołów lub elementów wskutek czego sprzęt nie może wykonywać zadań według swojego przeznaczenia;
- nadmierne zużycie lub uszkodzenie mechanizmów, zespołów i elementów przekraczające dopuszczalne normy techniczne /luzy, pasowania, kształty, przecieki/, wskutek czego dalsze użytkowanie takiego sprzętu powoduje gwałtowne jego zużycie, nieekonomiczną eksploatację np. dużą częstotliwość i duży zakres obsługi technicznej, duże zużycie materiałów eksploatacyjnych MPS w pojazdach, odkaźnika w instalacjach oraz niezapewnia bezpieczeństwa ruchu, bezpieczeństwa ppoż. itp.

W zależności od zakresu prac, które należy wykonać w czasie remontu oraz rodzaju sprzętu technicznego, rozróżnia się następujące rodzaje remontów:

- remont bieżący;
- remont średni;
- remont główny.

Ze względu na sposób /technologię/ prowadzenia remontów, różni się remonty wykonywane sposobem regeneracji części oraz remonty wykonywane sposobem wymiany części, mechanizmów i zespołów /elementów/.

Na szczeblach pododdział - związek taktyczny stosuje się z zasady remonty wykonywane sposobem wymiany.

Remont bieżący - dotyczy zwykle jednego mechanizmu lub elementu sprzętu. Niekiedy w ramach tego remontu może być dokonywana wymiana całych pojedynczych zespołów /elementów/. Remont bieżący w bzs wykonywany jest siłami własnych pododdziałów remontowych oraz siłami środków remontowych batalionu zaopatrzenia i obsługi brygady chemicznej.

Remont mniej pracochłonny może być wykonywany bezpośrednio przez obsługi sprzętu w ramach obsługi technicznej.

Remont bieżący o większej pracochłonności /w średnim i dużym zakresie/ przez organiczne warsztaty remontowe.

Remont średni - dotyczy remontu kilku zespołów /elementów/.

W ramach tego remontu może być dokonana wymiana całych zespołów /elementów/.

Remont średni wykonują warsztaty remontowe szczebla operacyjnego /armii/.

W szczególnie sprzyjających warunkach remont średni sprzętu technicznego bzs może być wykonany w warsztatach remontowych bzo brygady chemicznej.

Remont główny - obejmuje gruntowny remont całego sprzętu i wykonywany jest w warsztatach stacjonarnych.

Potrzeby remontów wynikające wskutek naturalnego zużycia sprzętu ustala się /planuje/ na podstawie ustalonych limitów użytkowych /dla pojazdów mechanicznych są to przebiegi międzyremontowe dla instalacji specjalnych, sprzętu elektronicznego i łączności - godziny jego pracy itp./.

Potrzeby remontowe wskutek uszkodzeń eksploatacyjnych planuje się na podstawie danych statystycznych.

Potrzeby remontów wynikłych wskutek strat bojowych, planuje się na podstawie przewidywanych strat.

Batalion zabiegów specjalnych zabezpieczany jest w zakresie remontów samochodów, instalacji, środków łączności i uzbrojenia oraz w zakresie ewakuacji uszkodzonych pojazdów przez

batalion zaopatrzenia i obsługi BChem. Niezależnie od powyż -
 szego wykorzystuje własne etatowe środki remontowe z plutonu
 remontu samochodów /warsztaty B1/Sam. 2 szt. i B2/Sam. 1 szt./
 oraz 2 szt. RWCh. Umożliwiają one wykonanie jednej z obsług
 technicznych lub remontu bieżącego pojazdów mechanicznych wzglę-
 dnie jednego z podanych rodzajów sprzętu chemicznego w ciągu do-
 by w ilościach:

Rodzaj sprzętu	Możliwości remontowe w ciągu jednego dnia /10h.pracy/			
	B1/Sam. /2/	B2/Sam.	Razem	Dwie szt. RWCh
<u>Pojazdy mechaniczne</u>				
Obsługa techniczna OT-1	8	6	14	-
Obsługa techniczna OT-2	2	2	4	-
Remont bieżący RB	2	2	4	-
<u>Sprzet chemiczny</u>				
Maska pgaz.filtracyj- na	-	-	-	64/12 ^{x/} kompl.
Sprzet rozp. chem.	-	-	-	3/1 ^{x/} szt.
Sprzet rozp. skaż. promieniotw.	-	-	-	3/2 ^{x/} szt.
Remont bieżący insta- lacji specjalnych	-	-	-	2 szt.

x/ - w liczniku remont bieżący, w mianowniku remont
 średni

Normy czasowe wykonania remontów bieżących pojazdów mechanicznych wynoszą:

Czas trwania remontu	Rodzaj remontu	Uczestniczą oprócz ludzi z pl.remontowego	Pracochłonność
1	2	3	4
do 2 godz.	Remont bieżący w małym zakresie	Kierowca, obsługa instalacji	4 - 6 roboczogodzin
do 5 godz.	Remont bieżący w średnim zakresie	Kierowca, obsługa instalacji	12 - 16 roboczogodzin
9-12 godz.	Remont bieżący w dużym zakresie połączony z wymianą zespołu silnika	Kierowca, obsługa instalacji	40 - 60 roboczogodzin

Możliwości remontu w określonym czasie zależą głównie od ilości mechaników i stopnia ich wyszkolenia, strat czasu na czynności przygotowawcze, procentu przekroczenia ustalonych norm eksploatacyjnych itp.

Remont średni samochodów i instalacji specjalnych wojsk chemicznych bzs, wykonywany jest z reguły siłami batalionu zapatrzania i obsługi brygady chemicznej, który również prowadzi ewakuację uszkodzonego sprzętu do własnych warsztatów remontowych. Jest to jednak wariant możliwy do realizacji wówczas, gdy bzs działa w pobliżu tyłów brygady chemicznej.

W innych przypadkach zgodnie z decyzją dowódcy brygady do bzs może być wydzielona część środków remontowych z bzo.

W przypadku działań bzs w ugrupowaniu ZT lub oddziału armii, możliwe jest prowadzenie remontów przez organiczne bataliony remontowe ZT /kompanie remontowe oddziałów/ po uprzednim uzgodnieniu w ramach współdziałania.

W innych przypadkach remont samochodów i sprzętu specjalnego w bzs mogą zabezpieczać armijne pododdziały remontowe po uprzednim uzgodnieniu w sztabie armii.

Normy kalkulacyjne technicznego zabezpieczenia działań bzs

Dla wojskowych pojazdów mechanicznych ustalone są następujące normy przebiegów międzyobsługowych:

Rodzaj pojazdu	Norma przebiegu	
	OT-1	OT-2
Samochody osobowe i terenowo-osobowe, ciężarowe, autobusy sztabowe i przyczepy	1000-1200 km	5000-6000 km
Motocykle	400-500 km	2000-2500 km
Ciągniki kołowe i szybkoobrotowe gąsienicowe	500-600 km	1000-1200 km
Ciągniki gąsienicowe i sprzęt specjalny na podwoziu tych ciągników	50-60 mtg	100-120 mtg

Straty eksploatacyjne pojazdów mechanicznych i instalacji specjalnych w okresie przegrupowania i przemarszów bzs oblicza się wg kryteriów:

Rodzaj strat eksploatacyjnych	Rodzaj pojazdów	Średnia liczba km przebytych przez wszystkie pojazdy na jedną stratę eksploatacyjną	Średnia liczba km przebytych przez jeden pojazd na jedną stratę eksploatacyjną lub ilość mtg pracy silnika w bzs	U w a g i:
1 Jeden remont bieżący	2 instalacje specjalne i samochody transportowe	3 30.000-50.000	4 356-575 /3,5-6 mtg pracy silnika/	5 Niezbędny czas udzielenia pomocy techn. /remontu/ do 10 godz.
Jeden remont średni	instalacje specjalne i samochody transportowe	200.000-250.000	2300-2840 /23-28 mtg/ pracy silnika	Remont wykonywany środkami bzo BOhem i środkami armii
Jeden remont główny	instalacje specjalne i samochody transportowe	300.000-400.000	3450-4600 /35-46 mtg pracy silnika/	Remont wykonywany w zakładach stacjonarnych
Jedna strata bezpowrotna	instalacje specjalne i samochody transportowe	600.000-800.000	6900-9200 /69-92 mtg pracy silnika/	Sprzęt zniszczony

Uwaga: 1. W kalkulacjach przyjęto 1 mtg pracy silnika dla napędu urządzeń specjalnych, równą 100 km jazdy.

2. Liczby większe dotyczą obszaru PRL, mniejsze poza granicami.

Według danych Biuletynu Informacyjnego Sztabu Generalnego Nr 5/95/ z 1969 r. średniodobowe straty eksploatacyjne w czasie przegrupowania i przemarszów bzs w sprzęcie samochodowym mogą wynosić 3-5%, natomiast straty bojowe tylko około 0,5%. Średnie przebiegi międzyremontowe do remontu głównego na skutek naturalnego zużycia pojazdów wynoszą:

- samochody - 40.000 km;
- ciągniki gąsienicowe - 8.000 km;
- transportery opancerzone - 20.000 km.

Średnie dobowe straty bojowe w instalacjach specjalnych i pojazdach mechanicznych w warunkach bezpośredniego oddziaływania przeciwnika na ugrupowanie bzs lub rejon wykonywanych prac specjalnych podczas działania bzs mogą wynosić:

- bzs - podczas działań bez użycia BJ 10-20%;
- podczas działań z użyciem BJ 30-40%;
- BChem - podczas działań bez użycia BJ 5-10%;
- podczas działań z użyciem BJ 20-30%.

W tym rodzaju strat bojowych i potrzeb remontowych urządzeń specjalnych instalacji i części jezdnej pojazdów w zależności od charakteru oddziaływania przeciwnika na bzs będą następujące:

Podział strat bojowych ze względu na rodzaj uszkodzenia	Ilość strat danego rodzaju w stosunku do strat średniodobowych /ogólnych/ w procentach			
	Podczas działań bez użycia BJ		Podczas działań z użyciem BJ	
	urządzenia specjalne instalacji	samochód	urządzenia specjalne instalacji	samochód
Remont bieżący	50-60	30-40	20-30	70-80
Remont średni	60-70	30-40	30-40	60-70
Remont główny	70-80	20-30	10-20	80-90
Straty bezpowrotne	30-40	60-70	20-30	70-80

Zakresy remontów bieżących wg przewidywanych potrzeb będą następujące:

- remont bieżący w małym zakresie - 60%

- remont bieżący w średnim zakresie - 30%
- remont bieżący w dużym zakresie - 10%

Czas trwania i pracochłonność podstawowych przedsięwzięć remontowych urządzeń specjalnych instalacji i sprzętu samochodowego kształtuje się następująco:

Rodzaj przedsięwzięć	Czas trwania	Wykonawcy	Ilość zaangażowanych ludzi	Średnia pracochłonność w roboczogodz.
Remont bieżący w małym zakresie	2-3 godz.	druż. remont. kierowca, obsługa	1-3	2-9
Remont bieżący w średnim zakresie	3-7 godz.	druż. remont. /krem/	2-4	10-20
Remont bieżący w dużym zakresie	7-11 godz.	/krem/brem/	3-5	do 30
Wymiana silnika w samochodzie	12-15 godz.	krem /brem/		
Remont bieżący w małym zakresie urządzeń specjalnych instalacji	1-2 godz.	RWCH, kierowca, obsługa	1-3	1-3
Remont bieżący w średnim zakresie urządzeń specjalnych instalacji	4-6 godz.	RWCH, kierowca, obsługa	3-4	12-24

Średni czas w godzinach przebywania instalacji specjalnych i pojazdów mechanicznych podlegających remontom poza bzs może wynosić:

Rodzaj remontu	Miejsce remontu	Czas w godzinach na:				Czas ogólny	Uwagi	
		ewakuację na PZSU	oczekiwanie na remont	remont	powrót do bzs			
1	2	3	4	5	6	7	8	
Remont bieżący w małym zakresie części specjalnej instalacji	bzs	1	2-3	1-2	-	4-6		
Remont bieżący w średnim zakresie części specjalnej instalacji	bzo BChem	2-3	4-6	3-4	1-2	10-15		
Remont bieżący w dużym zakresie części specjalnej instalacji	PWRSCHEM F	3-4	7-10	10-15	2-3	23-32	do 1,5 doby	
Remont bieżący w małym zakresie sprzętu samochodowego	bzs	1	2-3	2-3	-	5-7		
Remont bieżący w średnim zakresie sprzętu samochodowego	bzo BChem	1	3-7	3-7	1-2	8-17		
Remont bieżący w dużym zakresie sprzętu samochodowego	środki A	1-2	6-10	7-11	1-2	15-25	około 1 doby	
Remont średni sprzętu samochodowego	środki A	2-3	48-72	18-24	3-4	71-103	3-5 dni	
Remont główny	środki F	sprzęt nie wraca do bzs						

Uwaga: w kalkulacjach przyjęto czas oczekiwania na remont równy czasowi prowadzenia remontu

W ramach organizacji zabezpieczenia technicznego, służby techniczne bzs i BChem mogą organizować następujące elementy:

- patrol rozpoznania i pomocy technicznej /PRPT; GRPT/;
- punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu /PZUS/;
- grupy ewakuacyjno-remontowe /GER/ w bzs;
- grupy ewakuacyjne /GE/ w brygadzie chemicznej;
- zamykanie techniczne kolumn /ZTK/ w bzs;
- grupa remontowa /GR/ z bzo brygady chemicznej;
- rzuty zaopatrzenia materiałowo-technicznego z bzo brygady chemicznej.

Ponadto do ich efektywnego działania ww. elementów służb technicznych wyznacza się drogę ewakuacji sprzętu technicznego. Jest to jedna z dróg w pasie /rejonie/ działania i przeznaczona do przesunięcia zasadniczych pododdziałów służb technicznych oraz ewakuacji sprzętu uszkodzonego. Droga ta nie może pokrywać się z kwatermistrzowską drogą dowozu i ewakuacji. Jeżeli jest to droga ewakuacji sprzętu technicznego równocześnie ZT lub związku operacyjnego, wówczas utrzymywana jest przez specjalnie wydzielone grupy eksploatacji dróg.

Patrol rozpoznania i punkt pomocy technicznej /PRPT/ jest elementem stacjonarnym, udzielającym pomocy technicznej w określonym rejonie.

W czasie przemarszu na obszarze kraju, bzs korzysta ze stacjonarnej sieci PRPT organizowanej siłami OTK. Natomiast w rejonie rozmieszczenia lub rejonie działania, doraźne PRPT organizuje bzo BChem, lub bzs korzysta z doraźnych PRPT ZT lub armii. Zadaniem tych punktów jest udzielanie pomocy technicznej uszkodzonym pojazdom oraz zapewnienie sprawnego wymarszu wojsk z zajmowanego rejonu lub pomoc techniczna działającym pododdziałom bzs.

W czasie przegrupowania, siły i środki doraźnego PRPT przechodzą do zamykania technicznego kolumny.

Punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu /PZUS/ jest to rejon, w którym gromadzony jest sprzęt uszkodzony. Batalion zabiegów specjalnych korzysta z PZUS organizowanego siłami bzo BChem lub armii.

W przypadku organizacji PZUS siłami bzo może on zabezpieczać cały bzs lub tylko jego część. Odległości rozmieszczenia PZUS od działających pododdziałów bzs mogą wynosić:

- w działaniach zaczepnych 18-24 km;
- w działaniach obronnych 30-40 km.

Rozmieszczenie PZUS armii od rubieży styczności bojowej wojsk w operacji zaczepnej może wynosić:

Szczebel	Rodzaj PZUS		
	Zabezpieczający wojska I rzutu operacyjnego	Zabezpieczający wojska II rzutu operacyjnego	Zabezpieczający tyły
Armia	40-60 km	80-120 km	do 150 km

Średnie odległości PZUS armii do rejonów działania bzs będą wynosiły 30-50 km.

Grupa ewakuacyjna /GE/ jest to kilka /parę/ ciągników wydzielonych z pododdziału ewakuacyjnego lub remontowo-ewakuacyjnego wykonujących zadania w zakresie ewakuacji sprzętu uszkodzonego, dostarczenie tego sprzętu do środków remontowych lub do transportu kolejowego.

Batalion zabiegów specjalnych GE nie organizuje. Grupę taką organizują służby techniczne szczebla taktycznego /BChem/ lub szczebla operacyjnego /np. armijna grupa ewakuacyjna/.

Potrzeby ewakuacji środków transportu i instalacji specjalnych bzs mogą się kształtować w zależności od stopnia uszkodzenia lub zużycia:

Rodzaj strat bojowych	Rodzaj potrzebnej ewakuacji		
	holowanie	półprzewóz	przewóz
	samocho.	samocho.	samocho.
Uszkodzenia wymagające remontu bieżącego	do 25%	-	-
Uszkodzenia wymagające remontu średniego	25%	60%	15%
Uszkodzenia wymagające remontu głównego	20%	15%	65%
Straty bezpowrotne	-	-	100%

Średnie odległości prowadzonej ewakuacji będą następujące:

Szczebel ewakuacyjny	Ramie ewakuacji w km		Uwagi
	średnie	maksymalne	
bzs	4-8	do 15	
BChem	10-12	do 24	
Armia	20-30	do 60	
Front	40-60	do 80	Na odległości większe wykorzystuje się transport kolejowy

Przewidywane potrzeby w zakresie ewakuacji strat bojowych sprzętu wojsk chemicznych w toku działań w zależności od szczebla są następujące:

Szczebel	Potrzeby środków ewakuacyjnych	Potrzeby ciągników ewak.	Ilość sprzętu ewakuacyjnego			
			r. bież.	r. śred.	r. głów.	str. bezp.
bzs	dr.ewak.	3	80-100%	-	-	-
BChem	pl.ewak.	5-6	do 20%	20-30%	10-20%	-
Armia	kes	24-36	-	100%	50%	do 20%

Wydrukowano w 30 egz.

Egz.nr 1-30 B.Gł. OZS

Wyk.: płk Lewandowski

Druk: PK, dn.21.06.78

Nr ks. pf-187/pf-943/WW.

Kor. NE

Z A Ł A C Z N I K I

STAN OSOBOWY I WYPOSAŻENIE BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH

Pododdział	ludzi	Sprzęt specjalny i środki transportu														Samochody specjalne												
		Inst. IRS	zespół pomp motorowych ZP-800	urządzenie do deaktywacji UDU	zestaw do zabiegów sanit. UG-59	polowa laborat. chemiczne KCHL	RWCH	zestaw meteorologiczny Nr 2	samochód osobowy terenowy	samochód ciężarowy terenowy	samochód ciężarowy szosowy	R/s R-118 na samochodzie	stacja ładowania akumulatorów	elektrownia oświetleniowa	R/s R-105 / 107/	wzmacniacz mocy do R-105	R/s R-126	zbiornik 1000 L. na przyczepie	B1/sam.	B2/sam.	kuchnia polowa	wojsk chem.	wojsk inż.	wojsk łączności	MPS	służby zdrowia	ładow. akum. sam.	przyczepy różne
Batalion zabiegów specjalnych	326	36	6	12	12	3	1	1	1	25	19	1	-	4	13	4	12	1	2	1	4	40	2	2	2	1	1	36
Kompania zabiegów specjalnych	86	12	2	4	4	1	-	-	-	8	3	-	-	-	4	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pluton zabiegów specjalnych	22	6	1	2	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pluton zabiegów sanitarnych	23	-	-	-	2	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pluton kontroli dozymetrycznej	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
drużyna transp.-gosp.	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	
Drużyna łączności	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Pluton remontu samochodów	11	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-	-	1	-	
Pluton zaopatrzenia	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	
Pluton medyczny	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Drużyna elektr. oświetl.	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

MOŻLIWOSCI BOJOWE bzs^{x/}

ZT /oddział, pododdział/ poddawany zabie- gom specjalnym	Ilość ludzi	Ilość jedn. oblicz. sprzętu	Czas prowadzenia zabiegów w h					
			bzs			kzs		
			sanit.	dezakt.	odkaż. /dezynf./	sanit.	dezakt.	odkaż. /dezynf./
DZ	12000	2640	17	12	20	-	-	-
DPanc	9500	2250	13,5	10,5	18	-	-	-
pz	2100	410	3,0	1,6	2,8	7,5	5,1	8,4
pcz	830	225	1,1	1,0	1,5	3,0	2,8	4,6
pa	1000	175	1,2	0,6	0,9	3,5	2,2	3,7
paplot	520	100	0,6	0,4	0,7	2,2	1,4	2,1
bpz.	440	62	-	-	-	1,4	0,7	1,0
bcz.	190	46	-	-	-	0,7	0,4	0,7
da /drt/	160	40	-	-	-	0,6	0,3	0,6
bsap.	530	172	0,6	0,6	0,9	2,0	2,0	3,6
bt.	270	45	-	-	-	1,0	0,4	0,7
br.	350	75	-	-	-	1,2	0,5	1,3
bzaop	420	270	0,5	1,2	1,9	1,4	3,4	5,5
brem	270	65	-	-	-	1,0	0,7	1,0
BR0T	1000	245	1,2	1,1	1,6	3,5	3,0	4,0
drot	230	50	-	-	-	1,2	0,4	0,7
BAA	2100	320	3,0	1,4	2,2	7,5	4,0	6,7
dah /daa/ BA	360	50	-	-	-	1,2	0,6	0,9
papanc	950	160	1,1	0,7	1,0	3,3	2,0	3,3
Bsap	3060	840	4,2	3,5	6,0	-	-	-
bsap	340	72	-	-	-	1,2	0,5	1,3
bmin	340	100	-	-	-	1,2	1,4	2,1
brozmin	370	80	-	-	-	1,3	0,6	1,4
bid	420	190	0,7	0,7	1,0	1,4	2,3	3,9
bzto	200	120	-	-	-	0,7	1,5	2,7
ppont	1300	370	1,6	1,5	2,6	4,0	4,6	7,5
bpont	430	135	-	-	-	1,4	1,6	2,9
bbn	500	175	0,5	0,6	0,9	1,9	2,2	3,7

x/ z uwzględnieniem współczynników organizacyjnych: DZ /DPanc/ - 1,7; pz /pcz/ - 1,5; bp /bcz/ - 1,3.

MOŻLIWOŚCI BOJOWE PODODZIAŁÓW I ODDZIAŁÓW WOJSK CHEMICZNYCH W PROWADZENIU ZABIEGÓW SANITARNYCH I SPECJALNYCH W CIĄGU 1 GODZ.^{xx/}

Lp.	Pododdział /oddział/	Zabiegi sanitarne ludzi /ilość/	Zabiegi specjalne sprzętu bojowego w jedn.oblicz.	
			dezaktywacja	odkażanie
1.	Pluton chemiczny /pz, pcz/	-	18	18
2.	Pluton chemiczny ^{x/} /BSap, BAA, BROT/	100	42	18
3.	Pluton chemiczny ^{x/} bzab. SDA, TSD A i F	100	26	18
4.	Kompania chemiczna DZ i DPanc ^{x/}	100	120	72
5.	Kompania chemiczna DPD i DD ^{x/}	100	18	18
6.	Kompania zabiegów specjalnych bzs ^{x/}	384	120	72
7.	Batalion zabiegów specjalnych BChem ^{x/}	1200	360	216
8.	Brygada chemiczna ^{x/}	3500	1080	420

x/ - wykorzystano 100% instalacji wg przeznaczenia

MOŻLIWOŚCI PODODDZIAŁÓW I ODDZIAŁÓW WOJSK CHEMICZNYCH W PROWADZENIU ZABIEGÓW SANITARNYCH I SPECJALNYCH JEDNĄ JEDNOSTKĄ NAPEŁNIENIA ROZTWOREM W JEDNOSTKACH OBLICZENIOWYCH^{xx/}

Lp.	Pododdział /oddział/	Rodzaj zabiegów /ilość jednostek obliczeniowych/	
		dezaktywacja	odkażanie
1.	Pluton chemiczny pz pcz	60-75	150-186
2.	Pluton chemiczny BSap, BAA, BROT	60-75	150-186
3.	Pluton chemiczny bzab. SDA, TSD A i F	60-75	150-186
4.	Kompania chemiczna DZ i DPanc	240-150	600-744
5.	Kompania chemiczna DPD i DD	60-75	150-186
6.	Kompania zabiegów specjalnych bzs	240-300	600-744
7.	Batalion zabiegów specjalnych BChem	720-900	1800-2232
8.	Brygada chemiczna	2160-2700	5400-6696

Uwaga: przyjęto zużycie roztworów na jedn. oblicz. sprzętu:
 dezaktywacja 100-120 l.
 odkażanie 40-50 l.

xx/ Skrypt - "Organizacja, wyposażenie i możliwości bojowe wojsk chemicznych wg etatów ćwiczebnych" tab. nr 26a i 27.

USTNY ROZKAZ BOJOWY DOWÓDCY
BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH
/warient/

1. Nieprzyjaciel wykonał zmasowane uderzenie /jądrowe, chemiczne, biologiczne/ na/oddział, ZT, obiekt itp./ w rejonieślad skażeń promieniotwórczych /kierunek rozprzestrzeniania się par /aerozolu/.ST /biologicznych/ od rubieży /rejonu/ w kierunku na głębokość km/. Lotnictwo nieprzyjaciela działa grupami samolotów w obszarze
W rejonie /nach/ działają grupy rozpoznawczo-dyweryyjne/rozproszony desant powietrzny, pododdziały rozbitych ZT itp./.
2. ...A prowadzi operację zaczepną /obronną/. Rubież styczności bojowej wojsk
... BChem prowadzi rozpoznanie skażeń w obszarze/na kierunkach/ ... oraz likwidację skażeń w rejonie ... na korzyść ... /dywizji, oddziałów armijnych/.
3. ... bzs otrzymał zadanie przeprowadzić całkowite zabiegi specjalne /odkazywanie, dezaktywację, dezynfekcję/ ... ZT /oddziału/ skażonych ... /rodzaj skażenia/ orientacyjnie w ilości ... j.obl. i ... ludzi.
Podejście czoła kolumn skażonych wojsk z kierunku ... /po drogach/ do rejonu rozwijanych PZS o ... godz.
Zdecydowałem zabiegi prowadzić całym batalionem, /jaką częścią/ rozwijając ... /ilość/ PZS.
bzs przegrupować do rejonu prowadzenia zabiegów specjalnych po jednej /dwóch/ drodze marszu ...
Ugrupowanie marszowe batalionu: 1 kzs, 2 kzs, sztab i pododdziały zabezpieczenia, 3 kzs.
Prędkość marszu ,,, km/h.
Gotowość batalionu do zabiegów godz. ...

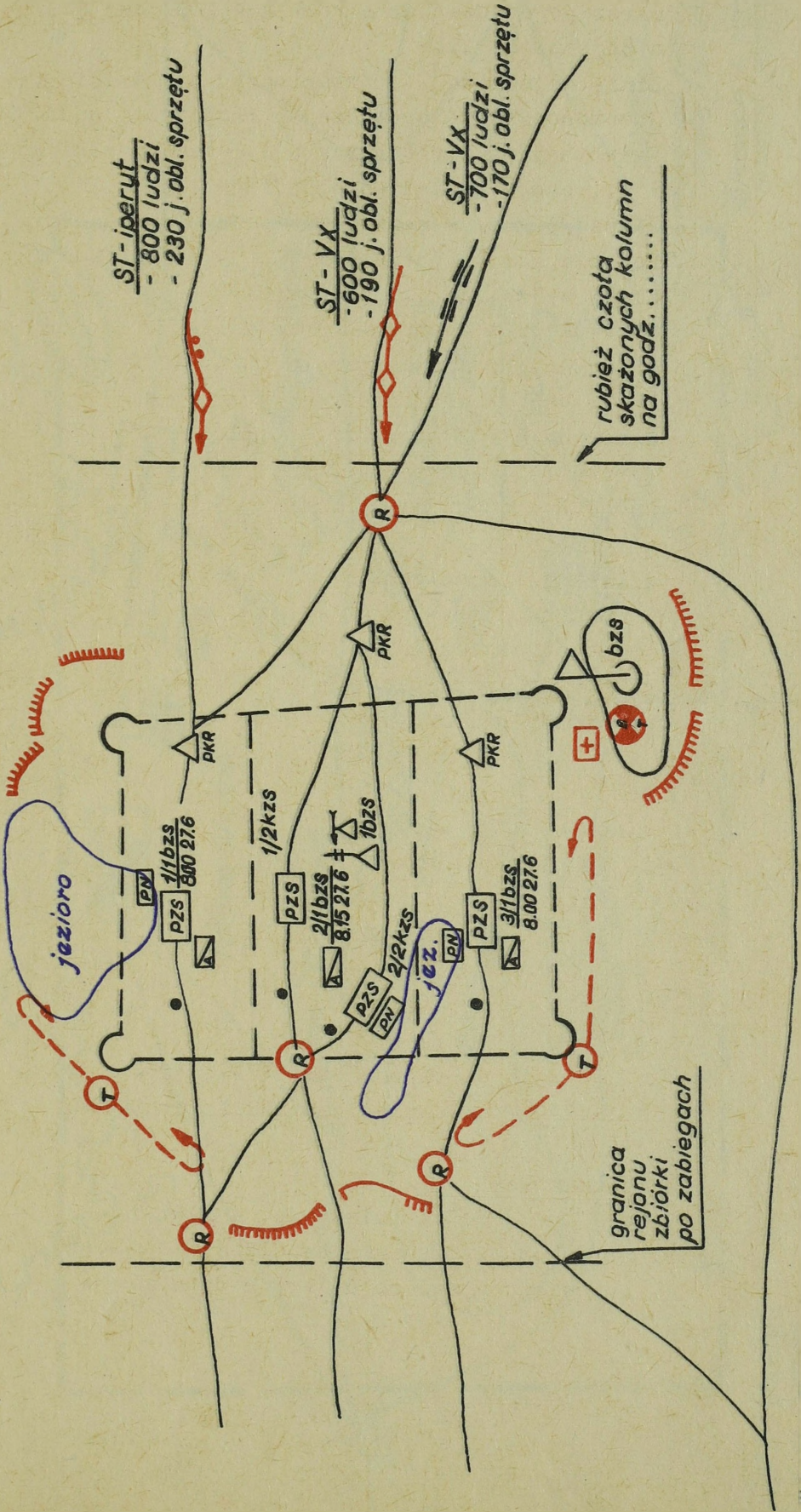
r o z k a z u j ę :

4. - 1 kzs jako szpica, ubezpieczyć batalion od czoła. Wykonać

- marsz po drodze ... i rozwinąć PZS /dwa PZS/ w rejonie ...
o pojemności ...
- Linie wyjściową ... przekroczyć o godzinie
- Gotowość PZS do prowadzenia zabiegów o godz.
- Orientacyjna ilość sprzętu i ludzi do zabiegów ... j.obl.
i ... osób. /batalionów, pułków itp./.
- 2 kzs /3 kzs/ - maszerować po drodze ... Rozwinąć PZS w
rejonie ... o pojemności ... j.obl. i ... ludzi.
Linie wyjściową ... przekroczyć o godz. ...
Gotowość PZS do prowadzenia zabiegów o godz. ...
Orientacyjna ilość sprzętu i ludzi do zabiegów ... j.obl.
i ... osób /batalionów, pułków, itp./.
- W rejonach PZS zorganizować punkty zbiórki skażonego umun-
durowania i oporządzenia.
- pozostałe pododdziały batalionu - maszerować za sztabem
po drodze ... do rejonu ... Do godziny ... rozwinąć:
- a/ sekcja techniczna - warsztaty naprawy pojazdów mecha-
nicznych, instalacji specjalnych i środków ochrony
przed skażeniami,
- b/ pluton transportowo-gospodarczy - tyły batalionu,
- c/ pluton medyczny + bpm.
5. SD ... bzs w rejonie czynne od ... godz. w czasie marszu za
1 kzs.
Zastępcy ...
6. Meldunki przedstawiać:
- a/ doraźne:
- o przekroczeniu linii przejścia;
 - o osiągnięciu nakazanego rejonu;
 - o osiągnięciu gotowości do prowadzenia zabie-
gów specjalnych;
 - o rozpoczęciu i zakończeniu zabiegów;
 - o uderzeniach BMR i lotnictwa;
 - itp.
- b/ terminowe:
- codziennie o ... z godz. ...
- c/ po wykonaniu zadania batalion ześrodkowuje się w rejonie
... w gotowości do dalszych działań.

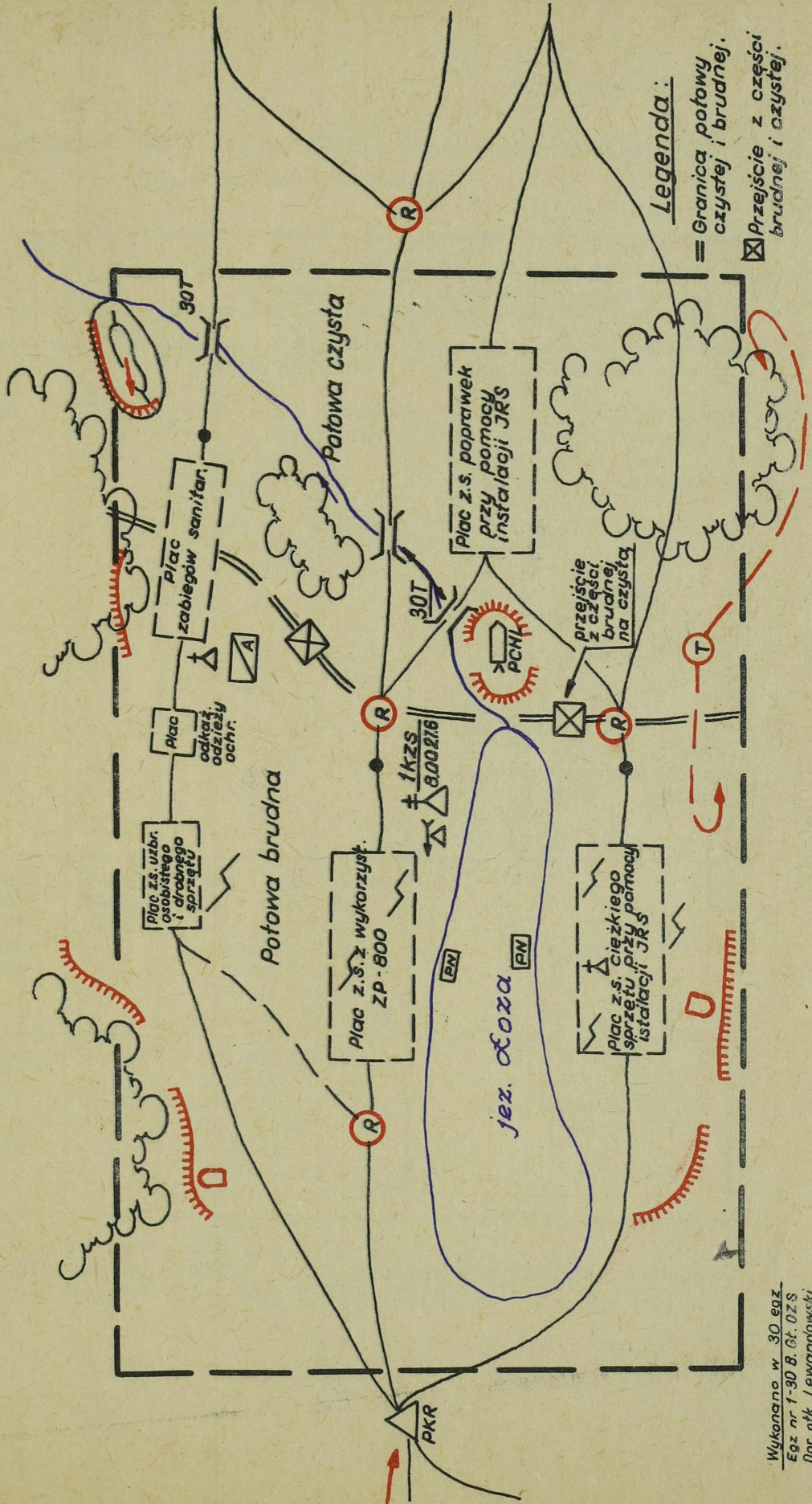
SCHEMAT ROZWIĘCIA BATALIONOWEGO REJONU PZS

(wariant - rozwinięcia PZS w wyznaczonym rejonie przed podejściem wojsk)

SCHEMAT ROZWIĄNIĘCIA KOMPANIJNEGO PZS

(wariant)

PLAN REKONESANSU PZS 1 bzs W REJONIE GOŁĄNCZ, MARGONIN, PRUS-
CIE, MOŚCISKA /wariant/

Rejon, punkt /miejsce pracy/	Czas	Skład grupy rekonesansowej	Uzgodnione problemy /zagadnienia/
1	2	3	4
Nr 1 - roz- widlenie dróg PGR WITKOWICE /8640c/	6.00- 6.45 25.05	- szef sztabu 1 bzs; - dowódca 1 kzs; - dowódca plut. zab.spec. i sanitarnych 1 kzs; - pom.ds.tech.; - dr.kontrol. dozymetrycz.	- rozmieszczenie ele- mentów PZS; - drogi dojazdu i wy- jazdu oraz kierunek ruchu wojsk; - rejony wyczekiwania i zbiórki; - regulacja ruchu w rej. PZS; - źródła wody; - ochrona i obrona rej. PZS; - zakres inż.rozbudowy - przedsięwzięcia boj. zabezp.; - pojemność PZS; - niezbędna ilość lu- dzi do obsługi PZS; - organizacja zabiegów specjalnych i sani- tarnych; - współdziałanie
Nr 2 - roz- widlenie dróg, pld. skraj lasu 2 km zach. RYBOWO /7046/	6.20- 6.50 25.05	- dowódca 2 kzs; - dcy plut.za- biegów sani- tarnych i spe- cjalnych; - dr kontroli dozymetrycznej	Jak wyżej
Nr 3 -droga na skraju lasu, 3 km pld.-zach. WĘGROWIEC	6.10- 6.45 25.05	- st.ofic.oper. sztabu 3 bzs; - dowódca 3 kzs; - dcy plut. 3 kzs; - dr.kontroli dozymetrycznej	Jak wyżej

Uwaga: - wyjazd na rekonesans 5.30 25.05.
- meldowanie dowódcy 3 bzs wyników rekonesansu w rejo-
nie rozwidlenia dróg LĘKNO /5854/ o 7.05 25.05.

MELDUNEK DOWÓDCY GRUPY REKONESANSOWEJ DCY bzs

PZS nr 1 rozwijany siłami 1 kzs, wzdłuż drogi na wsch. brzegu jez. MARGOŃSKIE obejmuje trójkąt dróg: rozwidlenie płd. SUŁASZEWO /6840/, PGR WITKOWICE /6838/, płn. skraj lasu /7040/. Posterunek regulacji ruchu w m. PRUCHOWO /7042d/ i GRABOWO /7250/. Kierunek ruchu kolumn do PGR WITKOWICE. Place zabiegów specjalnych sprzętu bojowego rozmieszczone: rozwidlenie dróg, PGR WITKOWICE i dalej na płn. wzdłuż drogi do przepustu /6840e/. Place zabiegów sanitarnych wzdłuż drogi na płn. od przepustu, kierunek ruchu pododdziałów do m. MARGONIN. Źródła wody - jez. MARGOŃSKIE i strumyk w rej. przepustu. Drogi dodatkowe i zapasowe wytyczono od PGR WITKOWICE do przepustu oraz wzg. 83,6 /7040/ do MARGONIN. Obrona PZS ze stanowisk na płd. od rozwidlenia dróg /6838/, wzg. 100,7 /6836/, płd. wsch. skraj lasu /7240/. Pojemność PZS ok. 60 jednostek obliczeniowych sprzętu ciężkiego i do 200 ludzi. Rejon wyczekiwania wzdłuż dróg wsch. i zach. GOŁAŃCZ. Rejon zbiórki 3 km zach. MARGONIN i DZIEWOKLUCZ. Dla pełnej obsługi PZS niezbędne jest przydzielenie do 1 kzs 60 ludzi na okres prowadzenia zabiegów. Możliwości inżynierskiej rozbudowy rejonu PZS ze względu na warunki terenowe nie następują trudności. Warunki maskowania w rej. wyczekiwania i na drogach marszu do granic PZS słabe, wymagają przedsięwzięć inżynierskich. Warunki maskowania na PZS oraz w rejonie zbiórki po zabiegach - dobre.

HARMONOGRAM PROWADZENIA ZABIEGÓW SPECJALNYCH ODDZIAŁÓW ... DZ
PRZEZ 1 bzs W DNIU 25.05 / wariant/

Oddziały / pododdziały / podlegające zabiegom	Podlega zabiegom		Jednorazowa pojemność PZS		Miejsce prowadzenia i kto prowadzi	Czas prowadzenia zabiegów		
	ludzi	sprzętu	ludzi	sprzętu		ogólny	początek	koniec
1	2	2	4	5	6	7	8	9
26 pz 1 bp	389	65	200	50	PZS nr 1 1 kzs	60'	8.45	9.45
1/9 pa	240	40	100	45	PZS nr 2 2 kzs	50'	8.45	9.35
sztab i pododdziały specjalne	260	48	200	50	PZS nr 1 1 kzs	40'	9.45	10.25
2 bp	380	65	200	50	PZS nr 1 1 kzs	60'	10.25	11.25
art. pułku	130	28	100	45	PZS nr 2 2 kzs	30'	9.35	10.05
itp.								

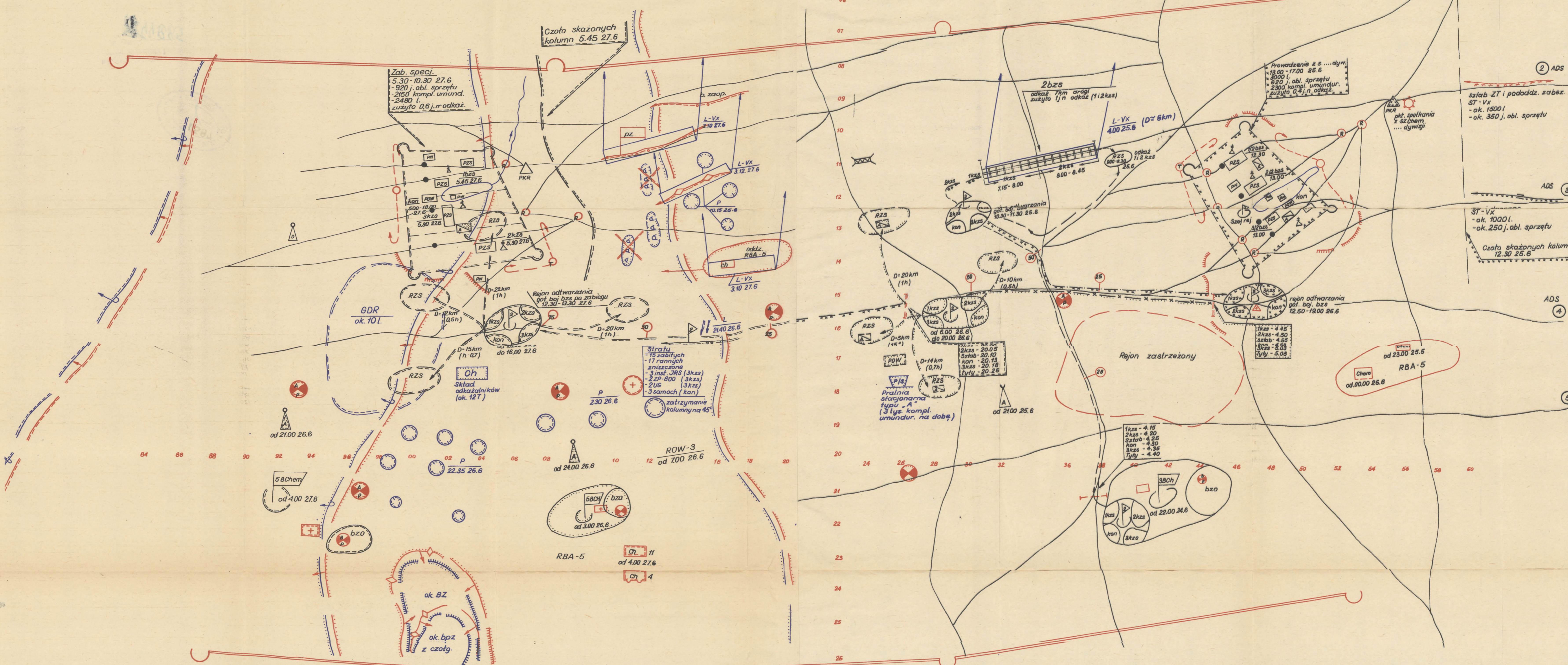
x/ W kalkulacjach przyjęto wariant odkażania ST typu Vx oraz współczynnik organizacyjny dla zabiegów pododdziałów typu bp = 1,3.

BIBLIOTHEK
Akademie der Wissenschaften
186 WF
Spezialarchiv
44885

12072

MAPA ROBOCZA SZEFA SZTABU 2 bzs

"LIMBA"

Zab. specj.
5.30-10.30 27.6
- 920 j. obl. sprzętu
- 2150 kompl. umund.
- 2480 l.
- zużyto 0,6 j. odkaz.

Czoło skazonych kolumn 5.45 27.6

GDR ok. 10.1.

Rejon odstawiania got. boj. bzs po zabiegu 12.30-13.30 27.6

Straty:
- 15 zabitych
- 17 rannych
zniszczone:
- 3 inst. JRS (3kzs)
- 2 ZP-800 (3kzs)
- 206 (3kzs)
- 3 samoch. (kon)
zatrzymanie kolumny na 45

2bzs odkaz. 7km drogi zużyto 1 j. odkaz (112kzs)

L-Vx 400 25.6 (D=6km)

Przewodzenie z s. dym.
13.00-17.00 25.6
3000 j. obl. sprzętu
210 j. obl. sprzętu
2300 kompl. umundur.
zużyto 0,4 j. odkaz.

Sztab 27 i pododdz. zabez. ST-Vx - ok. 1500 l. - ok. 350 j. obl. sprzętu

ST-Vx - ok. 1000 l. - ok. 250 j. obl. sprzętu

Czoło skazonych kolumn 12.30 25.6

Rejon zastrzeżony

Chem od 00.00 26.6 RBA-5 od 23.00 25.6

1kzs - 4.15
2kzs - 4.30
Sztab - 4.25
kon - 4.30
3kzs - 4.35
tytu - 4.40

Kryptonimy

5BChem	PARNIK
1bzs	KOCIOŁ
2bzs	ZBIORNIK
3bzs	KLIN
bzo	KOWADŁO
5A	PARASOL
SOAS 5A	SZYDŁO

Sygnaty rozpoznawcze osób funkcyjnych

Dowódca	100
Szef Sztabu	200
zoc ds polit.	500
zoc ds techn.	400
Kwatermistrz	300
SWChem, 5A	760
kier. SOAS 5A	750
Szef wydz. oper.-rap.	250

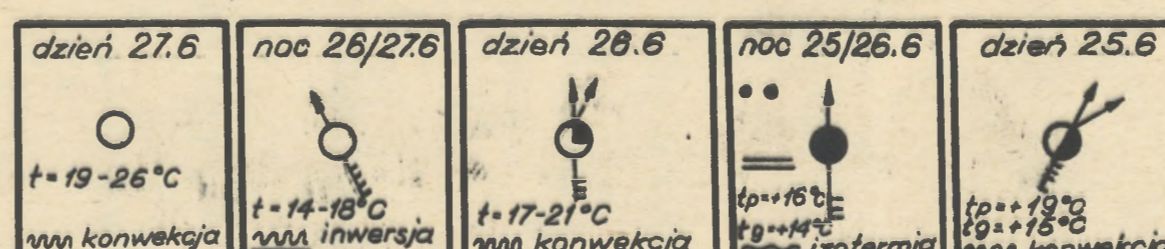
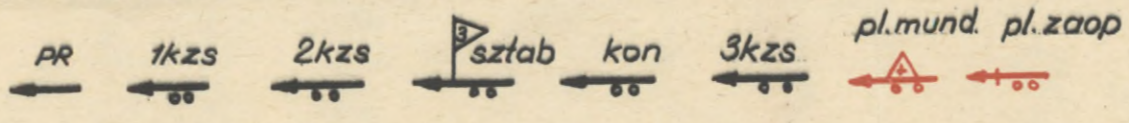
Kod terenu

drogi	- TOR
rzeki	- PUSTYŃA
lasu	- GRZEDA
miejsowości	- GWIAZDA
wzniesienia	- GUZIK
jeziora (stawy, zbiorniki)	- PIASEK
poj. zabud.	- GONT

Możliwości boj. bzs w dniu 27.6

	bzs	1kzs	2kzs	3kzs	kon
zab. sanit.	1000	400	400	200	
zab. specj.	294	120	120	60	
odkaz (dezynf.)	195	72	72	54	
odkaz. drog.(mb)	6500	6000	6000	4500	
odkaz. umund.					

Ugrupowanie marszowe 2bzs

Stan napromienienia stanu osobowego 2bzs

Dzień	Pododdział	Sumaryczna dawka D						
		0-25	25-50	50-75	75-100	100-150	150-250	250
25.6	1kzs							
	2kzs							
	3kzs							
	Sztab bzs							
26.6	1kzs							
	2kzs							
	3kzs							
	Sztab bzs							
27.6	1kzs							
	2kzs							
	3kzs							
	Sztab bzs							

LEGENDA

- sytuacja 4.00 24.6 - 11.30 25.6
- sytuacja 11.30 25.6 - 4.30 26.6
- sytuacja 4.30 - 20.00 26.6
- sytuacja 20.00 26.6 - 13.30 27.6